

Konference tale af Jens Jørgen Nielsen fra Danmark i Strasbourg: De vestlige landes manglende strategi for at undgå atomkrig

Jens Jørgen Nielsen, dansk historiker, forfatter og foredragsholder om Rusland og Ukraine. Han er uddannet i idéhistorie og kommunikation og var Moskva-korrespondent for Politiken i slutningen af 1990'erne. Leder af den Russisk-Danske Dialogorganisation, har tidligere været lektor i kommunikation og kulturforskelle.

Her er en dansk oversættelse af Jens Jørgen Nielsens tale:

Jeg vil starte med en påstand: EU mangler en politisk strategi. Der er en overflod af ord, højrøstet snak og forsikringer om, at EU vil det gode (retssamfund, menneskerettigheder for alle, lovbaseret verdensorden m.m.). Der er også en masse moraliseren og erklæringer om, at EU står for alt det gode sammen med vores atlantiske partnere. Men der mangler en egentlig strategi. Det er blevet endnu mere tydeligt efter krigen i Ukraine. Den todelte verden i det gode og det onde, kombineret med stærke følelser og mangel på konkret viden om den komplekse situation i Ukraine og Rusland, er en uheldig blanding. Den umuliggør forhandlinger og kompromiser og hindrer enhver kontakt med modparten (Rusland), hvilket i sidste ende baner vejen for potentiel gensidig ødelæggelse.

Denne helliggørelse og følelsesladede opfattelse af situationen i Ukraine forhindrer en reel analyse af både den anden parts interesser og ens egne interesser. Derfor er EU politikere, der holder fast i denne måde at forstå og tænke på, ude af stand til at forsvare interesserne hos det folk, de formodes at repræsentere. Ukraine-krisen er et godt eksempel på dette. De fleste EU-lande har i vid udstrækning valgt at rette ind efter USA i spørgsmålet om forholdet til Rusland. De har accepteret alle sanktioner mod Rusland og har også besluttet at levere våben og økonomisk støtte til Ukraine. Men der er en væsentlig forskel mellem USA og EU. USA kan åbent og konkret definere sine interesser. Fra et geopolitisk perspektiv ønsker USA at begrænse Rusland for at sikre, at det ikke bliver en konkurrerende supermagt som Sovjetunionen. USA ønsker også at opretholde tætte bånd mellem EU-landene og sig selv, primært gennem NATO. Hertil kommer, at USA ikke ønsker, at EU-landene udvikler tætte forbindelser med det, de opfatter som rivaler eller modparter som Kina og Iran.

Denne EU-politik er selvdestruktiv. Det er især tydeligt i forbindelse med sanktionerne mod Rusland, som mest har gavnet USA og kun haft en begrænset indvirkning på Rusland. Kunne man ikke have forudset, at sanktioner mod gas og olie ville føre til betydeligt højere priser? Og at det ville påvirke mange europæiske lande negativt, især Tyskland? Prisstigningerne og usikkerheden om forsyningen af energi fra alternative kilder har skabt ustabilitet i den tyske og andre landes industrier. Tyskland gik endda længere ved at lukke sit olieraffineri i byen Schwedt an der Oder og opgive russisk olie gennem Druzhba-olierørledningen. Rørledningen var ikke omfattet af sanktioner, men Tjekkiet, Slovakiet og andre østeuropæiske lande var næsten 100 % afhængige af den. Så Druzhba var undtaget fra sanktionerne. Men Tyskland valgte noget andet. De

gik endnu videre end de fælles sanktioner. Derfor måtte Tyskland ty til at købe LNG-gas og olie fra spotmarkedet. Det mest absurde er, at Tyskland bl.a. købte en masse olie fra Indien, som blev transporteret via klimabelastende supertankere. Hvor fik Indien olien fra? I de fleste tilfælde var det fra Rusland! Hvor er i øvrigt de klimabevidste grønne politikere i denne sag?

Ikke alene har EU-landene sandsynligvis skadet sig selv i langt højere grad, end de har skadet Rusland, som hurtigt har omlagt sin handel til ikke-vestlige lande, men burde politiske og økonomiske analytikere ikke have forudset dette? Rusland er langt fra isoleret; det har stærke relationer i Asien, Mellemøsten, Afrika og Latinamerika. Desuden er mange af disse ikke-vestlige lande ret irriterede på EU (og USA) på grund af deres nedladende holdning til dem. EU har positioneret sig som en vasal for den nuværende amerikanske konfrontationspolitik, hvilket er en ugunstig position. Desuden har sanktionspolitikken skabt uro i den globale økonomi og ramt fattige lande uforholdsmæssigt hårdt mange steder. Derfor har mange af disse lande foreslået konkrete fredsinitiativer i forbindelse med Ukraine-krigen (Kina, Tyrkiet, afrikanske lande osv.).

Det er interessant, at der var flere fredsforhandlinger mellem Rusland og Ukraine. Hviderusland faciliterede en af dem, mens Tyrkiet, Israel og Italien faciliterede andre i begyndelsen af krigen. Endnu mere interessant er det, at Israels tidligere premierminister, Naftali Bennett, som ledede nogle forhandlinger mellem Rusland og Ukraine i foråret 2022, udtalte, at der var et ønske om fred fra både den ukrainske og russiske side. Men dette ønske blev forpurret, især af Storbritannien, USA, EU og overraskende nok Tyskland.

I år blev en interessant analyse med titlen "Avoiding War" udgivet af det anerkendte amerikanske analyseinstitut, RAND Corporation. Den opfordrer til en

helt ny måde at tænke om Ukraine på. Det var ikke forventet. Analysens konklusioner er bl.a.: Omkostningerne og risiciene ved den første politik i forhold til Ukraine og Rusland retfærdiggør ikke afkastet. Der bliver ikke nogen ukrainsk sejr over Rusland. Den nøjagtige placering af grænsen i Ukraine er ikke vigtig for USA's nationale interesser, som det hedder i analysen. Det er vigtigt at bemærke, at RAND Corporation er en analytisk institution og ikke en national administration eller et parlament. Ikke desto mindre har tænketanken betydelig indflydelse i USA, og europæerne kunne helt sikkert lære af denne analyse. Så hvordan bør en ny europæisk politik se ud?

1. Den skal være forankret i virkeligheden og ikke basere sig på absolutistiske og forenkede sort-hvide fortællinger.

2. Den skal være i stand til at definere nationale interesser og være baseret på den ed, som mange politikere aflægger, når de tiltræder et parlament, nemlig at prioritere befolkningens velfærd, herunder økonomi, velfærd og sikkerhed. Dette er kun delvist blevet realiseret i EU indtil videre.

3. EU-landene er nødt til at træde ned fra deres overlegne position og engagere sig i andre civilisationer, herunder dem i Asien, Afrika og Mellemøsten. Den nedladende tilgang til ikke-vestlige lande er til dels et levn fra kolonitiden. Denne arrogance bør erstattes med konkret viden om andre kulturer. I den sammenhæng kunne EU lære meget af samarbejdet inden for BRIKS, hvor der ikke er de samme arrogante holdninger.

4. EU-landene bør forstå, at en betingelsesløs tilslutning til USA's udenrigspolitik er en blindgyde. EU har en grundlæggende interesse i at samarbejde med især Rusland – men også med andre ikke-vestlige lande på lige vilkår.

En europæisk politik i denne retning ville være mere i tråd med Europas vigtige historiske aspekter og bedste traditioner. Den Europæiske Union (EU) har potentialet til at opnå dette, men den skal være opmærksom på to vigtige overvejelser. For det første er medlemslandene i EU i sagens natur forskellige, og de bør have lov til at bevare deres individualitet. At påtvinge ensartethed baseret på ideologiske linjer ville ikke være hensigtsmæssigt. For det andet har andre regioner i verden forskellige historier, kulturer og traditioner, der adskiller sig fra EU's. Det er ikke disse ikke-vestlige landes formål at efterligne EU-landene.

Foto: Schiller Institute, Michelle Rasmussen, can be reproduced with attribution.

Konference: På randen af en ny verdenskrig: Europæiske nationer må samarbejde med det globale syd!

Panel 1

PANEL I – Fred i verden gennem en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hvert enkelt land. Den uundværlige strategiske autonomi for Europæiske lande.

Ordstyrer: Harley Schlanger

– Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, Tyskland: hovedtale

- H.E. Lu Shaye, ambassadør for Folkerepublikken Kina i Frankrig: “Kinas rolle for fred og udvikling udvikling
 - H.E. Ilia Subbotin, minister og rådgiver ved Den Russiske Føderations ambassade i Frankrig: “Hvad Rusland virkelig ønsker i sine relationer med Europa – fred eller krig?”
 - Mrutyuanjai Mishra, forfatter og journalist, Indien: “Indiens rolle som fredsmægler i disse kritiske tider”. tider”
 - Michele Geraci, tidligere statssekretær, Ministeriet for Økonomisk Udvikling; Prof. of Practice i økonomisk politik, Nottingham University, Ningbo; æresprofessor ved Peking University, School of Economics; Adjunct Prof.of Finance, New York University, Shanghai; En-ROADS klimaambassadør, Climate Interactive/MIT, Italien
 - Oberst Hans-Joachim Lemke (pensioneret), redaktør Kompass, magasin for foreningen til bevarelse af de nationale folks traditioner. af traditioner fra den nationale folkehær og DDR’s grænsetropper “Tanker om fred fra en østtyskers perspektiv”. perspektiv fra en østtysker”.
 - Oberst Alain Corvez (pensioneret), konsulent i internationale anliggender, tidligere rådgiver for indenrigsministeriet, Frankrig: “Efter den militære fiasko mod Rusland i Ukraine, vil USA’s selvoptagethed så krydse den atomare tærskel?”
-

Hovedtale til konferencen, Helga Zepp-LaRouche

Den 8. juli 2023 (EIRNS) – Det følgende er en redigeret udskrift af en videooptaget præsentation af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, som afholdt en international konference denne weekend.

“Lad en have iblandt en million haver blomstre!”

Excellencer, ærede gæster, kære venner af Schiller Instituttet!

Hvilken glæde at byde folk fra så mange nationer velkommen her personligt, efter at omstændighederne i over tre år har tvunget os til udelukkende at afholde vores Schiller-konferencer virtuelt! Men vi anvendte denne tid hensigtsmæssigt til at samle så mange nye kræfter verden over, hvormed vi sammen kan gribe ind i dette afgørende øjeblik i verdenshistorien for at skabe et nyt paradigme for menneskehedens fremtid!

Lad mig sige det med det samme: Selv om vores kontinent befinder sig i en eksistentiel krise, vil vi ikke tillade dets undergang. Tværtimod vil vi genoplive det bedste af, hvad europæisk kultur har frembragt, og hvad der nu er begravet under taleboblernes fra en dekadent modkultur og fortidens barbari, og vi vil bringe det ind i udformningen af det nye paradigme!

Vi befinder os utvivlsomt i det farligste øjeblik, den menneskelige art nogensinde har stået over for, da vi er ekstremt tæt på at uddø som art på denne planet, eftersom det ville være konsekvensen af en global atomkrig. Og i modsætning til hvad de transatlantiske massemediers propaganda påstår, skyldes faren ikke “Ruslands uprovokerede aggressionskrig” eller “Kinas stadig mere aggressive imperiale

magtovertagelse", men de transatlantiske kræfter, der skruppelløst leger med atomilden, mens de med alle midler forsøger at udøve unipolær dominans over verden, når den for længst har bevæget sig i en multipolær retning. Mens MSM [mainstream-medierne] i kor bagtaler alle, der vover at tro, at udviklingen ikke begyndte den 24. februar 2022, som "Putinsympatisører", og mens NATO og USA's regering finansierer organisationer, der sætter folk på lister, som bringer deres liv i fare, har nationerne i det Globale Syd i høj grad fået et uafhængigt syn på tingene.

NATO's seksdobbelte udvidelse mod øst, der kommer tusind kilometer tættere på Ruslands grænser på trods af løfter om det modsatte, kan forties lige så lidt som den nordlige "ATLANTIC"-forsvarsalliances bestræbelser på at ekspandere i Indo-Stillehavsregionen som Global NATO. Frem for alt har de krydset Rubicon med de stadig mere åbenlyse og arrogante appeller, hvormed repræsentanter for den "regelbaserede orden" kræver, at hele verden underkaster sig deres intriger og deres "aflad" i moderne klæder (såsom en kulstofafgift eller handel med CO₂-emissioner). Men med sådanne midler håber de at forlænge eksistensen af det håbløst bankerotte neoliberale finanssystem i det mindste en smule længere.

Vi oplever i øjeblikket et epokeskift, om end ikke af den slags som kansler Scholz henviste til den 24. februar 2022, hvilket svarer til militariseringen af Europa som et protektorat for USA. Vi ser snarere afslutningen på omkring 500 års kolonialisme, som landene i det Globale Syd er fast besluttet på omsider at ryste af sig med hjælp fra Kina og BVI (Bælte- og Vej-Initiativet). For eksempel krævede præsident Ramaphosa på det nylige internationale finanstopmøde i Paris, at det internationale samfund finansierer Inga-dæmningen:

"Lad os få det gjort, og så vil vi være overbeviste om, at I mener det alvorligt med de løfter, I giver... Det anslås, at prisen vil være 80 milliarder dollars og generere mindst 42 gigawatt elektricitet, og det vil have en helt

revolutionerende indflydelse på hele kontinentets energiforsyning og økonomi.”

Mere end 30 nationer har ansøgt om medlemskab af BRICS, som så vil omfatte verdens mest folkerige lande. Forsøget, som hovedsageligt kommer fra USA og Storbritannien, på at “afkoble” sig fra Kina, eller at “de-risikere”, som denne tåbelige frase er blevet kaldt – når alle disse lande er tæt forbundet med Kina – kan kun føre til økonomisk selvmord eller til en lige så selvmorderisk dannelse af geopolitiske blokke, som vil bære kimen til en verdenskrig.

I lyset af denne tektoniske magtforskydning, som højst sker en eller to gange i et årtusinde, må de europæiske nationer – men også USA – beslutte, om de vil samarbejde produktivt med denne nye verdensorden, eller om de (sammen med NATO, USA og Storbritannien) vil vælge total konfrontation og forsøget på at undertrykke det absolutte flertal af menneskeheden. Beslutningen mellem disse to muligheder vil på samme tid teste vores moralske evne til at overleve: Er vi, som rationelle væsener, i stand til sammen med det Globale Syd at tilvejebringe en orden, der garanterer sameksistens for os alle og, som Leibniz ville have udtrykt det, gør det muligt for fremtidige generationer at være lykkelige? Eller er vi sjælløse menneskelige maskingeværer, der hadsk kun er rettet mod ødelæggelsen af den formodede fjende?

Dette er ikke et akademisk spørgsmål, hvilket vil blive tydeligt om fire dage på det årlige NATO-topmøde i Vilnius, hvor den ungarske regering – heldigvis – meddelte, at Ukraines optagelse i NATO vil forblive udelukket, så længe krigen fortsætter, hvilket egentlig burde være en selvfølge. Men nu har Berlins to førende tænketanke – Stiftung Wissenschaft und Politik (SWP) og Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (DGAP), som begge er tæt på regeringen – for nylig udtalt sig om mulige sikkerhedsgarantier for Ukraine uden for et formelt NATO-medlemskab. Selv om det blot er ideer fra tænketanke og ikke nødvendigvis den berlinske regerings politik, fortjener

disse artikler den største opmærksomhed, fordi deres forfattere er typiske for de såkaldte "eksperter", der taler uafbrudt i talkshows og således påvirker befolkningens synspunkter.

Det er ikke kun i Frankrig, at der på det seneste har været stor bekymring over Tysklands tilsyneladende fuldstændige tab af al suverænitet (som aldrig var særlig hensigtsmæssig), som det kunne ses i den tyske regerings udeblivende reaktion på sabotagen af Nord Stream-rørledningerne.

Nu skal man huske på, at SWP, som blandt andet rådgiver regeringen, Forbundsdagen, EU, NATO og FN, blev oprettet på initiativ af BND [Bundesnachrichtendienst, Tysklands udenrigsefterretningstjeneste], som, da den blev grundlagt i den amerikanske besættelsesmagts regi i 1962, omfattede personale fra den militære efterretningstjeneste Fremde Heere Ost og Gehlen-organisationen. SWP havde oprindeligt base i Ebenhausen, en lille by i nærheden af Pullach, hvor BND's hovedkvarter lå. Det meget større DGAP (Tysk Selskab for Udenrigspolitik), 2.800 medlemmer, blev grundlagt så tidligt som i 1955 i samarbejde med og efter forbillede fra det amerikanske Council on Foreign Relations og det britiske Royal Institute for International Affairs, kendt som "Chatham House".

I et SWP-papir fra 29. juni 2023 med titlen "From Ad Hoc Support to Long-Term Security Guarantees as a NATO Member" står der, at der er to muligheder, bortset fra fuldt NATO-medlemskab, som virkelig ville garantere Kievs sikkerhed. Den første er "demilitarisering" af Rusland ved at reducere landets væbnede styrker og våbenindustri til et niveau, der udelukker "offensive operationer". Dette ville kun være muligt gennem "eksterne chok", et klart nederlag for hæren, en afstandtagen fra ledelsen af dens "neo-imperiale forståelse af dens rolle", hvilket ville kræve et regimeskifte, og en samtidig fjernelse af atomvåben fra Ruslands militære potentiale. Men det, siger de, er "urealistisk i øjeblikket."

Den anden mulighed ville være, at Ukraine opbyggede sit eget atomarsenal.

For en sikkerheds skyld har DGAP foreslået endnu en mulighed, der cirkulerer under nøgleordet "pindsvin", som et dyr, der symboliserer en så massiv oprustning af Ukraine – til et superarsenal så at sige – at det vil afskrække alle fremtidige angreb. Det gælder også den variant, som formanden for det britiske forsvarsudvalg, Tobias Ellwood, har foreslået, hvor man forestiller sig støtte fra en koalition af villige og en magtfuld taskforce, et Joint European Defense Initiative (JEDI). Den tyske Rheinmetall-koncern har allerede annonceret planer om at bygge en moderne kampvognsfabrik og andre våbenfabrikker i Ukraine. I mellemtiden har de amerikanske forsvarsleverandører Grumman, Raytheon og Lockheed Martin sponsoreret champagnereceptioner på den ukrainske ambassade i Washington, ikke mindst for at fejre det MOU [forståelsespapir], som verdens største finansielle servicevirksomhed, BlackRock, der forvalter 10 billioner dollars i aktiver, har indgået med den ukrainske regering. JEDI skal kun hjælpe med at bygge bro over kløften; på lang sigt er NATO-medlemskab uundværligt. Målet er at forankre Ukraine uigenkaldeligt i de euro-atlantiske strukturer. Prioriteten er derfor proaktivt at kommunikere til deres egne befolkninger om "meningen, formålet og målene" med NATO-medlemskab for Ukraine og at gribe ind over for institutioner, der hævder at være en del af civilsamfundet, men som i virkeligheden er kontrolleret af den russiske stat. For en god ordens skyld: Vi er ikke kontrollerede!

Sikke et mareridt! Det stort set ødelagte Ukraine skal omdannes til et mega-bevæbnet land, et "pindsvin", eller snarere til en permanent pengemaskine for det militærindustrielle kompleks på begge sider af Atlanten; det vil blive en "frossen" konflikt, der kan aktiveres når som helst, som en permanent overskridelse af de røde linjer defineret af Rusland, som i mellemtiden formodes at være

“ruineret” (ifølge den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock), eller permanent svækket ([USA’s forsvarsminister Lloyd] Austin, RUSI [Royal United Services Institute], [NATO’s generalsekretær Jens] Stoltenberg, etc.).

Der er ikke en eneste tanke om at afslutte krigen gennem diplomati, ingen fredsforhandlinger, ingen positiv vision for det ukrainske folk, og bestemt ikke en fredsorden for verden som helhed! Hvilken grim, destruktiv ånd stikker sit fjæs frem her, ingen menneskelige følelser påvirker tænkningen, den er kold som en robot, der styres af en ormeædende algoritme!

Men den arrogance, der får nogle til at hævde, at de tilhører de “gode menneskers lejr” og derfor ustraffet kan foreslå de mest forfærdelige ting, gør dem også blinde. Realiteten er på ingen måde, at den russiske økonomi er ved at kollapse, tværtimod. Den økonomiske vækst i maj var 5,4%, mens Tyskland officielt er i recession, og Rusland blev tvunget af sanktionerne til at opbygge mange af sine produktionskæder til egen fordel og omdirigere handelsmønstrene fra Vesten til Asien, hvor verdensøkonomien alligevel har sit momentum.

På den anden side sidder den transatlantiske finanssektor på en boble på to billiarder dollars i udestående derivatkontrakter – det er et 2-tal med 15 nuller – hvilket i sidste ende indebærer en håbløs systemisk gæld. Centralbankerne skifter frem og tilbage mellem QE og QT [kvantitative lempelser og stramninger] i tilsyneladende rådvildhed. Men Josep Borrell, EU’s højtstående repræsentant for udenrigspolitik, tager kegler. Han udtalte for nylig med den største arrogance på Det europæiske diplomatiske Akademi i Brugge, at Europa er en have, mens det meste af resten af verden er en jungle, der kan trænge ind i den.

Et sådant synspunkt vil ikke finde forståelse hos de 5.000 år gamle kulturfolk i Asien, som sammen med de andre lande i det Globale Syd længe har været i gang med at indføre en ny økonomisk verdensorden – og hvor Borrell nu betragtes som en

komiker, men ikke en man inviterer på besøg – eller hos de næsten 50% af de tyske virksomheder, som flygter ud af landet på grund af den tyske regerings dårlige ledelse og de ubetalelige energipriser.

Når man hører Borrells malplacerede sammenligning med en have, kommer man til at tænke på scene 10 i anden akt af Schillers skuespil Don Carlos, hvor markisen af Posa, der ser sig selv som verdensborger og bærer Flanderns befrielse fra det spanske åg i sit hjerte, konfronterer kong Filip II, den enevældige hersker af Spanien, det "imperium", om hvilket man dengang sagde, at "solen aldrig går ned". Filip siger noget meget lignende:

Se jer dog om i Spanien! Her blomstrer
jo borgerlykken under under skyfri fred;
og denne ro jeg under også Flandern.

Og Markisen svarer:

Ja, ro som på en kirkegård! Og håber De at fuldbyrde, hvad De har begyndt?

... som verdens form forynger? De alene –

vil i Europa De alene kaste Dem foran verdensskæbnens hjul,
som ruller

af sted ustandseligt, i hurtigt løb?

... De gør det ikke!

(Tysk original:)

"Sehet in meinem Spanien Euch um. Hier blüht des Bürgers Glück
in nie bewölktem Frieden; und diese Ruhe gönn ich den
Flamändern."

Og Posa svarede:

“Die Ruhe eines Kirchhofs,

Und Sie hoffen...den allgemeinen Frühling aufzuhalten,

der die Gestalt der Welt verjüngt? De vil...

Allein in ganz Europa- sich dem Rade

des Weltverhängnisses, das unaufhaltsam

in vollem Laufe rollt, entgegenwerfen?

Sie werden nicht!..”

Det absolutte flertal i Tyskland har for eksempel mistet tilliden til regeringen, og ifølge de seneste meningsmålinger er 79% ikke tilfredse med regeringens politik. Her i Frankrig har vi netop set, i hvilken tilstand det sociale netværk i denne have er. Ingen mur kan bygges høj nok til at beskytte haven, siger Borrell? Tja, vi ser ved EU's ydre grænser, hvordan disse mure ser ud. Pave Frans beskrev modtagelejrene for flygtninge i Europas grænselands som koncentrationslejre, der er omgivet af høje mure med NATO-pigtråd, og som er frastødende nok til at afskrække folk fra at vove sig ud i små både over Middelhavet, som for længst er blevet forvandlet til en forfærdelig massegrav.

Nej, hr. Borrell, dette Europa er ikke en have, det er et kontinent, som kompetente politikere som Charles de Gaulle og Konrad Adenauer ønskede at bringe ud af Anden Verdenskrigs murbrokker til en bedre fremtid, og som en helt igennem dekadent politisk kaste, der har smidt sin fredspligt ud af vinduet, nu fører ind i en ny katastrofe, der truer med langt at overgå Anden Verdenskrigs rædsler.

Og hvis store dele af verden uden for Europa ligner en jungle, er det, fordi Europa ikke har udviklet Afrika i de seneste århundreder, men kendte familier i den transatlantiske verden har bygget deres formuer på slavehandel, tjent penge på opiumhandel eller profiterer på kolonialismens moderne

efterfølger – kasinoøkonomien – hvor de rige bestemmer reglerne for vores åh-så-fantastisk-organiserede regelbaserede orden.

Eller måske er andre regioner en jungle, fordi de transatlantiske invasionshære slog sig ned der, som NATO gjorde i 20 år i Afghanistan, hvor intet blev bygget, og derefter efterlod landet i ruiner. Eller som i Irak, hvor et moderne land blev bombet tilbage til stenalderen, og hvor Madeleine Albright sagde, at 500.000 irakiske børns død var en rimelig pris at betale for retten til at fortsætte med at ødelægge landet. Og listen over, hvorfor nogle lande i denne verden ikke er haver, kunne blive ved: Syrien, Yemen, Libyen, Haiti ... osv.

Men der er en vej ud. Nationerne i det Globale Syd, hvis eksistens først for nylig blev opdaget af G7, og som repræsenterer det overvældende flertal af menneskeheden, har længe rystet den moderne kolonialismes lænker af sig og skabt en ny international valuta, nye udviklingsbanker, et nyt kreditsystem. Over 30 lande har ansøgt om medlemskab af BRICS-Plus; SCO, AU, ASEAN, EAEU, Mercosur og andre organisationer er gået over til at udføre deres handel i nationale valutaer. Et hundrede og halvtreds lande samarbejder med Kinas Bælte –og Vej-Initiativ (BVI), som i år fejrer sit tiårs jubilæum, og i løbet af det årti er det lykkedes dem at sikre, at udtrykket "udviklingslande" virkelig gælder for landene i det Globale Syd.

Vi i Europa, og endog i Amerika, er nødt til at opgive det allerede dødsdømte forsøg på at inddæmme disse landes fremgang ved at afkoble eller "de-risking". Vi er nødt til at erstatte konfrontation, som under alle omstændigheder kun gavner det militærindustrielle kompleks, med samarbejde. Tyskland, Frankrig, Italien og alle andre europæiske nationer må blive en del af det nye paradigme i internationale relationer; vores middelklasse, som nu er bankerot under det gamle paradigme, kan ikke blot hjælpe til med at bygge Inga-dæmningen, men også

realisere Transaqua-projektet, som vil levere elektricitet til yderligere tolv nationer i Afrika. Vi kan samarbejde med Kina om at forsyne hele det Globale Syd med et højhastigheds-jernbanesystem, vi kan bygge havne og vandveje, gøre ørkener grønne gennem storstilet afsaltning af havvand og bygge nye byer.

Ja, og mens vi er i gang, kan vi også modernisere vores egen skrantende infrastruktur; i stedet for at berige forsvarsindustrien og forarme befolkningen, kan vi reparere vores skoler, gøre sundhedssystemet funktionelt igen, intensivere det internationale samarbejde om fusionsprojektet ITER som et hasteprogram for hurtigere at opnå kommerciel udnyttelse af fusionsenergi, og vi kunne spare os selv for al den forurening og ødelæggelse af vores landskaber med de utallige vindmøller. Vi kan også genopbygge Ukraine som en bro mellem Centraleuropa og Rusland som en del af Den nye Silkevej.

At bringe Europa og Amerika ind på denne vej er vores forpligtelse. Og lad os huske, hvad Posa sagde til kong Philip, og hvad vi, sammen med Schiller, siger til de mange Borrell'er i dag:

Geben Sie die unnatürliche Vergöttrung auf,

die uns vernichtet!...

Sie wollen pflanzen für die Ewigkeit,

Und säen Tod? Ein so erzwungnes Werk

Wird seines Schöpfers Geist nicht überdauern...

Opgiv den unaturlige guddommeliggørelse, der ødelægger os!...

Du ville plante i al evighed, og alligevel er de frø

du sår omkring dig, er dødens frø!

Denne håbløse opgave, med naturens love i strid,
Vil aldrig overleve ånden fra dens grundlægger...
Giv os, hvad vi har brug for igen! Lassen Sie,
Grossmüthig, wie der Starke, Menschenglück
Aus Ihrem Füllhorn strömen-Geister reifen
In Ihrem Weltgebäude, Geben Sie,
Was Sie uns nahmen, wieder. Werden Sie,
von Millionen Königen, ein König!
Giv tilbage, hvad De har taget fra os! Vær højmodig –
den stærke er højmodig – og lad lykke
med fylde vælde ud – lad ånder modnes
i deres verdensbygning! Giv tilbage,
hvad De har taget fra os! Bliv en konge
blandt millioner konger!

**Resumé af Schiller
Institutts europæiske
konference den 8.-9. juli:**

På randen af en ny verdenskrig – de europæiske nationer er nødt til at samarbejde med det Globale Syd!

Den 9. juli – Schiller Institutet afholdt i weekenden en to-dages international konference i Strasbourg, Frankrig, med titlen “På randen af en ny verdenskrig: Europæiske nationer er nødt til at samarbejde med det Globale Syd!” Arrangementet var organiseret i fem paneler, med tre på førstedagen den 8. juli, med 22 talere fra 14 forskellige lande, som sluttede med en aftenkoncert med klassisk musik. Andendagens to paneler, der også omfattede musikalske indslag, havde vidtrækkende diskussioner, som involverede mange af de mere end 200 deltagere. (Se det fulde program nedenfor).

Denne begivenhed, og den proces af drøftelser som den repræsenterer, står i skarp kontrast til det nyligt indkaldte “topmøde for en ny global finanspagt” i Paris, hvor ledere fra det Globale Syd latterliggjorde deres europæiske modparters hykleri. I modsætning til den ikke så skjulte malthusianske “grønne imperialistiske” affolkningsdagsorden på det arrogante topmøde i Paris, er Schiller Institutets sammenkomst en mulighed for folk fra alle kontinenter til at samles med det formål at drøfte, hvordan man skaber en fredelig og velstående fremtid for hele menneskeheden.

Schiller Institutets konference er også et rettidigt og nødvendigt indgreb mod Global NATO's topmøde den 11.-12. juli i Vilnius, Litauen, hvor blodtørstige ledere af Vestens militærindustrielle kompleks vil planlægge flere tiltag, som, hvis de ikke stoppes, vil føre til menneskehedens ødelæggelse

i form af atomkrig.

Schiller Instituttets paneler dækkede en bred vifte af kritiske økonomiske, strategiske og kulturelle temaer. Bemærkelsesværdigt var det faktum, at på grund af Covid-19-pandemien var dette den første fysiske Schiller Institutkonference i tre år! Konferencen åbnede med den berømte Adagio cantabile fra Beethovens Pathétique klaversonate i c-mol, fremført af Werner Hartmann fra Schiller Instituttet.

Panel I: Fred i verden gennem en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hvert enkelt land: De europæiske landes uundværlige strategiske autonomi

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, holdt konferencens hovedtale: "Lad en have blomstre midt i en million haver!" (Fuld tekst på hjemmesiden). Hun slog tonen an for panelet ved at sætte de tragiske konsekvenser af den kollapsende transatlantiske "regelbaserede orden", der forsøger at opretholde sit overherredømme, i kontrast til de opstigende nationer i det Globale Syd, der frigør sig fra århundreders koloniale slaveri og kræver deres ret til økonomisk udvikling.

Fru Zepp-LaRouche fastslog i begyndelsen af sin præsentation sit engagement: "Vi vil genoplive det bedste af, hvad europæisk kultur har frembragt ... og vi vil bringe det ind i udformningen af det nye paradigme!" (Hendes fulde præsentation kan ses nedenfor.)

Den næste taler, H.E. Lu Shaye, ambassadør for Folkerepublikken Kina i Frankrig, fremlagde sin præsentation med titlen: "Kinas rolle for fred og udvikling". Han sagde: "I øjeblikket sker der forandringer, der ikke er set i et århundrede, i et accelereret tempo, hvilket giver anledning til hidtil usete transformationer af vores verden, vores tid og historie." Han karakteriserede verden som delt i to lejre:

for fred og for krig. Hvilken lejr vil sejre? Ambassadør Lu beskrev i detaljer de utrolige muligheder, som vestlige nationer ville få, hvis de samarbejdede med Kina og det Globale Syd gennem deltagelse i de mange udviklingsinitiativer, som Kina står i spidsen for, såsom Bælte- og Vej-Initiativet. (Hans fulde præsentation kan ses nedenfor).

“Den multipolære verden er ved at opstå

H.E. Ilia Subbotin, minister og rådgiver ved Den Russiske Føderations ambassade i Frankrig, talte om emnet “Hvad Rusland virkelig ønsker i sine relationer med Europa: Fred eller krig?” Han fortalte om sit eget personlige perspektiv på historien om Sovjetunionens sammenbrud og den efterfølgende tumultariske overgang til den post-sovjetiske æra.

Han bemærkede, at i modsætning til præsident George H.W. Bush’s erklæringer om, at Vesten havde “vundet” Den kolde Krig, var det fra et russisk perspektiv præsident Mikhail Gorbatsjov, der havde stoppet Den kolde Krig. De fleste mennesker i de tidligere sovjetrepublikker så frem til en ny union med et ønske om at blive en del af den “vestlige verden”. Men på trods af utallige anstrengelser fra russiske ledere over en 30-årig periode, især præsident Vladimir Putin, er ethvert forsøg på vestlig integration blevet saboteret.

Men ministerråd Subbotin spurgte, om de europæiske nationer vil frigøre sig fra “lænkerne fra USA’s kontrol” og slutte sig til de “nye centre for økonomisk vækst” i det Globale Syd? “Når og hvis det sker, vil Rusland være klar til en gensidigt fordelagtig dialog mellem ligemænd på grundlag af vores grundlæggende interesser.” (Hans fulde præsentation kan ses nedenfor).

Andre paneldeltagere talte om det potentiale, der findes for, at europæiske nationer kan gå sammen med det Globale Syd om at skabe et nyt paradigme.

Panel II: Hvorfor er det i de europæiske nationers strategiske interesse at samarbejde med det Globale Syd?

Jacques Cheminade, formand for Schiller Instituttets samarbejdsorganisation, det politiske parti Solidarité et Progrès i Frankrig, holdt hovedtalen i panel 2 med titlen: "Det Globale Syds opstigning imod geopolitiske blokke". Han karakteriserede den nuværende historiske periode som "kampen mellem det malthusianske, dominerende finansielle oligarki, der besætter vores vestlige lande, og dem der mener, at den menneskelige art har ret til udvikling." Han bemærkede, at de første tegn på en potentiel "ildebrand" er tydelige overalt i Europa, især i hans eget land Frankrig.

Midt i denne storm ser nationer i det Globale Syd alliancen mellem Rusland og Kina, som afspejlet i deres [[fælles erklæring]] [[<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>]] den 4. februar 2022, som en "positiv mulighed og chance for at undslippe den transatlantiske spændetrøje" – en vej til at realisere det, som præsident Xi Jinping kalder "menneskehedens fælles fremtid."

Cheminade fremhævede den afgørende rolle, som den afdøde amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche, ægtemand til Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, spillede i opdagelsen af principperne for fysisk økonomi, der er afgørende for et nyt udviklingsparadigme. Dette blev udtrykkeligt sagt af den berømte russiske økonom Sergei Glazyev, minister med ansvar for integration og makroøkonomi i Den eurasiske økonomiske Union, der erklærede den 8. september 2022: "Det er principperne for fysisk økonomi, som Lyndon LaRouche er fortaler for, der understøtter det kinesiske økonomiske mirakel i dag, og som er grundlaget for Indiens økonomiske udviklingspolitik." (Hans fulde præsentation kan ses nedenfor.)

Paneldeltagere fra mange andre nationer leverede en medrivende udveksling af ideer.

Panel III: Fredsbevægelsen verden over på tværs af partiskel: USA's særlige tilfælde; Vatikanets rolle og det Globale Syd

Harley Schlanger, næstformand for Schiller Instituttets bestyrelse i USA, holdt hovedtalen i panel 3 og indledte med et videoklip af de første fire minutter af præsident John F. Kennedys "[[Fredstale]]" fra American University den 10. juni 1963. [\[\[https://www.youtube.com/watch?v=fA_kjj2c0Qc\]\]](https://www.youtube.com/watch?v=fA_kjj2c0Qc) Schlanger gennemgik derefter kort Kennedys præsidentperiode, fra hans kamp med det amerikanske senat om at ratificere traktaten om forbud mod atomprøvesprængninger med Sovjetunionen, til hans bestræbelser på at trække USA ud af krigen i Vietnam og afslutte Den kolde Krig.

Selv om han konstant måtte finde måder at overvinde krigshøgene i sin administration på – de var fast besluttet på at optrappe Den kolde Krig – var det en lige så stor udfordring at overvinde den massive hjernevask af den amerikanske befolkning, som anså det for at være "bedre at være død end rød". Hans bestræbelser blev bragt til ophør den 22. november 1963, da præsidenten blev myrdet i Dallas, Texas.

Schlanger leverede derefter en kort diskussion af USA's antiimperialistiske historie – fra de amerikanske grundlæggere til Franklin D. Roosevelt og Lyndon LaRouche. Et eksempel på denne tradition er den berømte tale fra 4. juli 1821 af daværende udenrigsminister John Quincy Adams, hvor han erklærer: "Men hun [USA] tager ikke til udlandet for at lede efter monstre, der kan ødelægges..." Denne antiimperialistiske tradition står i skarp kontrast til nutidens forsvarere af den militaristiske "regelbaserede orden", som f.eks. den ulykkelige udenrigsminister Antony J. Blinken.

Andre talere i panel III var Donald Ramotar, tidligere

præsident i Guyana, og Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat fra New York, som begge har samarbejdet aktivt med folk fra mange nationer i den nyligt dannede International Peace Coalition.

Panel IV: En kultur til frigørelse og udvidelse af ethvert menneskes kreative evner – en dialog mellem kulturer og civilisationer

Dr. Luc Reyckler, professor emeritus ved Louvain Universitet og tidligere direktør for Center for fredsforskning og strategiske Studier i Belgien, holdt hovedoplægget i panel 4 om det provokerende spørgsmål: "Europæiske humanistiske værdier versus krigskultur: Hvad ville Erasmus sige om fred i Ukraine?" Han gennemgik Ukraines nuværende "stedfortræderkrig" – som han kaldte det – mod Rusland, set med den store hollandske renæssancelærde Desiderius Erasmus' (1466-1536) øjne. Erasmus, der er berømt for værker som *In Praise of Folly* og *The Complaint of Peace*, advarede om, at de, der ikke har oplevet krig, ofte er de største fortalere for den, hvilket kommer godt til udtryk i et citat fra hans bog *Against War: Dulce bellum inexpertis*, eller "Krig er sød for de uerfarne."

Hvis Erasmus var her i dag, ville han "kritisere og gøre grin med undskyldningerne for den igangværende krig; for eksempel den fejlagtige fremstilling af krigen som et forsvar for demokratiet og den demokratiske verden" og "ville samtidig være en whistleblower og sætte navn på de prinser og konger og de profitmagere, der er ansvarlige for krigen." Men vigtigst af alt ville Erasmus søge en proces med "fredsopbygning" gennem fremme af økonomisk udvikling og uddannelse – især for unge.

Den næste taler, Liliana Gorini, formand for det politiske parti Movisol i Italien, der er tilknyttet Schiller Instituttet, påkaldte sig visdommen fra en anden stor

skikkelse, den italienske komponist Giuseppe Verdi (1813-1901). At høre USA's præsident Joe Biden og Italiens premierminister Giorgia Meloni tale om "fred", som de gjorde ved G7-mødet i Hiroshima i Japan i sidste måned, mindede en om den måde, Verdi i sin opera Don Carlos – inspireret af Friedrich Schiller – lader Don Rodrigo fortælle kong Philip af Spanien, at hans såkaldte militaristiske "fred" for Flandern er en "forfærdelig, forfærdelig fred, gravenes fred." Hun opfordrede mødedeltagerne til at lade sig inspirere af Verdi, pave Johannes XXIII og præsident John F. Kennedy til at "kæmpe for en sand fred, som kun kan skabes ved at respektere og udvikle resten af verden." (Gorinis bemærkninger blev læst op, da hun var forhindret i at deltage).

Andre paneldeltagere understregede den enorme betydning af kultur som et vigtigt fundament for varig, holdbar fred mellem nationer.

Panel V: Videnskabelig økologi og vurdering af klimaudfordringen: Udryddelse af fattigdom og sult i verden er en prioritet

Christian Lévêque, forskningsdirektør emeritus ved Institut de Recherche pour le Développement i Frankrig, holdt hovedindlægget i panel 5: "Den videnskabelige økologi bliver gjort til genstand for magisk tænkning." Han gjorde status over den malthusianske dagsorden for det, han kaldte "det velhavende byborgerskab" og deres tilknyttede NGO'er som World Wide Fund for Nature (WWF), der har gjort "naturdyrkelse" til deres religion. Deres aksiomatiske fundament er, "at Gud skabte en perfekt, harmonisk og afbalanceret verden" – et paradys – og at mennesket gennem udvikling og overbefolkning er ved at ødelægge denne verden. Han fordømte deres "frygttaktik", og hvordan de gennemtvinger deres dagsorden.

WWF og andre miljøorganisationer, der bruger FN til at fremme

deres pseudoreligiøse dogmer, står bag den berygtede "30 inden 30"-dagsorden, der blev promoveret på FN's biodiversitetskonference (COP 15) i Montreal, Canada, i 2022, for at "beskytte" 30% af Jordens land og vand inden 2030 mod menneskets aggressioner.

Andre paneldeltagere afkræftede svindlen med "menneskeskabte klimaforandringer" og opfordrede til at stoppe den igangværende afindustrialisering og økonomiske ødelæggelse.

Klassisk skønhed

Den første dag blev afsluttet med en vidunderlig klassisk koncert med den albanske pianist Dhurata Lazo og den svenske sopran Lena Malkki. Lazo begyndte med fire kompositioner for soloklaver, herunder en romance af den albanske komponist Tonin Harapi (1926-1992) og tre stykker af Frédéric Chopin: Mazurkaerne op. 67; Scherzo nr. 2 op. 31; og Andante spianato et grande polonaise brillante op. 22.

Derefter blev hun ledsaget af Malkki på fem sange: et stykke fra Mozarts opera La Clemenza di Tito; Schuberts Nacht und Träume op. 43 nr. 2 og Auf dem Wasser zu singen op. 72; Verdis Ave Maria fra Othello og Pace, pace mio Dio fra La forza del destino.

Område med vedhæftede filer

Forsmag på YouTube-video The Choice: World Peace or World War

The Choice: World Peace or World War

Her programmet:

8. juli

Panel 1

Fred i verden gennem en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hvert enkelt land; de europæiske landes uundværlige strategiske autonomi

Moderator: Harley Schlanger, Schiller Instituttet/USA

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, Tyskland. Hovedtale: "Lad en have midt i en million haver blomstre!"

H.E. Lu Shaye, ambassadør for Folkerepublikken Kina i Frankrig: "Kinas rolle for fred og udvikling"

H.E. Ilia Subbotin, ministerråd ved Den Russiske Føderations ambassade i Frankrig: "Hvad Rusland virkelig ønsker i sit forhold til Europa – fred eller krig?"

Mrutyuanjai Mishra, forfatter og journalist, Indien: "Indiens rolle som fredsmægler i disse kritiske tider"

Michele Geraci, tidligere statssekretær, Ministeriet for Økonomisk Udvikling, Italien; professor i økonomisk politik, Nottingham University, Ningbo; æresprofessor, School of Economics, Peking University; adjungeret professor i finans, New York University, Shanghai; En-ROADS Climate Ambassador-Climate Interactive/MIT, Italien: "Løgn og sandhed om Bælte & Vej Initiativet"

Dr. Hans-Joachim Lemke, oberst (AD-pensioneret), redaktør Kompass, tidsskrift for foreningen til bevarelse af traditioner fra den nationale folkehær og DDR's grænsetropper (Verband zur Pflege der Traditionen der Nationalen Volksarmee und der Grenztruppen der DDR): "Tanker om fred set fra en østtyskers perspektiv"

Alain Corvez, oberst (pensioneret), konsulent i internationale anliggender, tidligere rådgiver for indenrigsministeriet, Frankrig: "Efter den militære fiasko mod Rusland i Ukraine, vil USA's enegang overskride den nukleare tærskel?"

Panel 2

Hvorfor det er i de europæiske nationers strategiske interesse at samarbejde med det Globale Syd

Moderator: Elke Fimmen, Schiller Instituttet, Tyskland

Jacques Cheminade, præsident, Solidarité & Progrès, Frankrig: "Det globale syds fremgang mod geopolitiske blokke"

Julio Miguel De Vido, tidligere minister for føderal planlægning, offentlige investeringer og tjenesteydelser (2003-2015) under både Nestor Kirchner og Cristina Fernández de Kirchner, Argentina: "Planlægning for integration, samarbejde og vækst med BRIKS: Fejltrin og risici"

Dr. Doğu Perinçek, formand for Vatan-partiet, Tyrkiet: "Den afgørende betydning af alliancen mellem Tyrkiet, Rusland, Iran og Kina på kanten af indgangen til den eurasiske æra"

Patricia Lalonde, tidligere medlem af Europa-Parlamentet, Frankrig; associeret forsker, l'Institut Prospective et Sécurité en Europe (IPSE), Frankrig: "Syrien, grunde til håb"

Hervé Machenaud, tidligere administrerende direktør for EDF-koncernen (for ingeniørarbejde og elproduktion) og tidligere direktør for Asien-Stillehavsafdelingen, Frankrig: "Historien om forholdet mellem Frankrig og Kina, eksemplet med atomkraft"

Dora Muanda, lærer, biolog, videnskabelig direktør for Kinshasa Science and Technology Week, Den Demokratiske Republik Congo: "Menneskeheden og Afrika har brug for videnskab"

Dr. Andrews Nkansah, undergeneralsekretær, African Diaspora Congress (USA), Ghana: "Strategisk partnerskab for hurtig udvikling af Afrika"

Alain Gachet, vandspecialist; præsident. Radar Technologies International (RTI); opfinder af Watex-processen (Water Exploration) til lokalisering af akviferressourcer via

satellit, Frankrig: "Vand for fred og udvikling", med introduktion af Jacques Cheminade

Panel 3

Fredsbevægelsen verden over over partilinjerne; USA's særlige tilfælde; Vatikanets rolle og det Globale Syd

Moderator: Claudio Celani, Schiller Institutet, Tyskland

Harley Schlanger, næstformand for bestyrelsen, Schiller Institutet, USA: "Kennedys vision om fred"

Donald Ramotar, tidligere præsident for Guyana (2011-2015); tidligere medlem af parlamentet (1992-2011) og generalsekretær for People's Progressive Party (PPP); fagforeningsmand: "Verdens folk må gøre deres stemmer hørt"

Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat i New York, USA: "Gør USA til en kraft for det gode"

Hussein Askary, vicepræsident, BRIX Institute; koordinator for Sydvestasien, Schiller Institutet, Sverige: "De revolutionære forandringer i Sydvestasien"

Alessia Ruggeri, fagforeningsmand; medlem af International Coalition for Peace, Italien: "Italien og krigen: En vigtig folkeafstemning for at stoppe med at sende våben til Ukraine"

Jens Jørgen Nielsen, historiker, forfatter, tidligere Moskva-korrespondent for Politiken; repræsentant for Russisk-Dansk Dialog, Danmark: "De vestlige landes manglende strategi for at undgå atomkrig"

Dr. Matthias Werner, præsident for den østtyske bestyrelse for foreninger (OKV), Tyskland: "Hilsener til konferencen"

Koncert med klassisk musik

Udøvende kunstnere: Dhurata Lazo, pianist, Albanien; Leena Malkki, sopran, Sverige

9. juli

Panel 4

En kultur til at frigøre og udvide de kreative kapaciteter hos ethvert menneske; En dialog mellem kulturer og civilisationer

Moderator: Karel Vereycken, Solidarité & Progrès, Frankrig

Prof. Luc Reyckler, PhD (Harvard, 1976), professor emeritus i internationale relationer, Louvain Universitet; tidligere direktør, Center for Fredsforskning og Strategiske Studier (CPRS), Belgien: "Europæiske humanistiske værdier versus krigskultur, hvad ville Erasmus sige om fred i Ukraine?"

Liliana Gorini, formand for Movisol, Italien: "'Pacem in Terris' og en civilisation af kærlighed"

Maurizio Abbate, Det Nationale Institut for Kulturelle Aktiviteter tilknyttet Kulturministeriet, Italien: "Kultur, nøglen til fred"

Tatjana Zdanoka, medlem af Europa-Parlamentet; medlem af Lettisk Russisk Union, Letland: "Om dæmonisering af russisk kultur"

Liz Augustat, præsident for den internationale forening "Peace through Culture-Europe", Tyskland: "Verdensfred baseret på fælles etik og værdier"

Panel 5

Videnskabelig økologi og vurdering af klimaudfordringen; Udryddelse af fattigdom og sult i verden er en prioritet

Moderator: Stephan Ossenkopp, Schiller Instituttet, Tyskland

Christian Lévêque, forskningsdirektør emeritus, Institut de Recherche pour le Développement (IRD) og specialist i akvatiske økosystemer; ærespræsident, Académie d'agriculture de France; medlem, Académie des Sciences d'Outre-mer, Frankrig: "Videnskabelig økologi er ved at blive

instrumentaliseret af magisk tænkning”

Dr.-Ing. Hans-Bernd Pillkahn, ingeniør, CEO for PROASSORT, metallurgi, Tyskland: “EU’s klimapolitik: En katastrofe for energiintensiv produktion”

Frank Bornscheim, medinitiativtager til initiativet “Fred, frihed og suverænitet”; byrådsmedlem, Schwedt/Oder, Tyskland: “Deindustrialisering – ikke tilfældigt, men planlagt; eksemplet med PCK-olieraffinaderiet i Schwedt”

Prof. Alberto Prestininzi, geolog, Sapienza University of Rome; direktør, CERI Research Center, Italien: “Klima: Mellem nødsituation og viden”

Prof. Carl-Otto Weiss, rådgiver for European Climate and Energy Institute (EIKE); professor og direktør, German Federal Institute of Metrology, Braunschweig, Tyskland: “Hvordan solcyklusser bestemmer Jordens klima”

Foto: Jonathan Marchal. Pexels CC0

Helga Zepp-LaRouches hovedtale: “Verdensfred er det vigtigste af alle menneskehedens udfordringer

Den 10. juni 2023 (EIRNS) – En intens fire timers dialog fandt sted på Schiller Instituttets onlinekonference “Verden har

brug for JFK's vision om fred" i dag, en begivenhed til minde om præsident John F. Kennedys historiske tale på American University den 10. juni 1963 – og det paradigme om mennesket, som den repræsenterede, er afgørende for at skabe fred i dag i denne farligste af alle globale kriser.

Blandt deltagerne var Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet; Donald Ramotar, tidligere præsident i Guyana; Pino Arlacchi, tidligere leder af FN's kontor for narkotikakontrol (1997-2002) og tidligere medlem af parlamentet (Italien); Ray McGovern, tidligere senioranalytiker i CIA og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity; dr. Chandra Muzaffar, grundlægger og præsident, JUST International, Malaysia; Diane Sare, amerikansk senatskandidat (New York); og Harley Schlanger, talsmand for LaRouche-organisationen. Mødet blev ledet af Schiller Instituttets Dennis Speed.

Fru Zepp-LaRouches åbningsbemærkninger er transskriberet nedenfor. De andre taleres indlæg findes i Dokumentation.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Godmorgen! Velkommen til jer alle sammen. Vi mindes, som Dennis lige har sagt, en af de vigtigste taler i efterkrigstiden; den tale, som JFK holdt for 60 år siden på American University, hans særdeles berømte fredstale. Men vi gør det ikke på en akademisk måde, vi gør det med en dramatisk verdensomspændende mobilisering af så mange kræfter som muligt, og som en indtrængende appel til den amerikanske regering om at vende tilbage til det livssyn, som John F. Kennedy gav udtryk for, at USA skal vende tilbage til at blive en fredsskabende kraft i verden, ikke, som Kennedy udtrykte det, "en Pax Americana påtvunget verden af amerikanske krigsvåben ... men den form for fred, der gør livet på jorden værd at leve."

Vi er nemlig bekymrede for, at verden er faretruende tæt på et muligt udbrud af en ny verdenskrig, som denne gang vil være atomar og dermed betyde udslettelsen af alt liv på Jorden. Fra

på mandag, om to dage, starter den største NATO-luftkrigsmanøvre over Tyskland siden afslutningen af Den kolde Krig, Air Defender 23, med den hidtil største manøvreoverførsel af 100 kampfly fra USA til Tyskland, herunder Stealth F-35 med atomvåben, samt yderligere 120 kampfly fra andre lande. Grundlaget for manøvren er en luftkrig mod en imaginær fjende, som også råder over et potent luftvåben, og det er indlysende, hvem denne fjende ville være. I den nuværende situation med en eskalerende krig i Ukraine kan et militært uheld eller en pilots fejl meget let blive fejlfortolket som en aggressionshandling. Der har på det seneste været flere og flere ukrainske angreb på russisk territorium, og den russiske luftovervågning vil helt sikkert være i højeste alarmberedskab for at observere NATO's manøvre. Russiske observatører, som kunne kontrollere, at manøvrerne ikke er et påskud for at forberede et atomangreb, er ikke blevet inviteret. Skønt denne manøvre har været forberedt siden 2018, vil det at gennemføre den under en varm krig midt i Europa sætte verden i fare for at uddø, selv hvis det ikke var tilsigtet, men blot et uheld. Denne manøvre må afblæses, før den starter!

Med et åbenlyst vanvittigt forslag om at drive atomkrig til det yderste, under overskriften: "Nøglen til at afslutte krigen i Ukraine? Angrib Krim", har John E. Herbst, direktør for Atlantic Councils Eurasia Center, og Daniel Fried, medlem af rådet, nu gentaget forslaget fra det britiske Royal United Services Institute (RUSI) for et år siden om at "afslutte" krigen i Ukraine gennem at skabe en "Cuban Missile Crisis on steroids," ved at lade Ukraine angribe Krim. Ved at ødelægge Kertj-broen ville Ukraine først indtage Krim, og så ville sprækkerne i Putins regime opstå, og han ville blive væltet. Derefter ville Rusland acceptere at have tabt krigen. Uden at nævne den største risiko for, at dette ville overskride den ultimative røde linje for den i øjeblikket stærkeste atommagt – Rusland – og en påviselig uvidenhed om manglen på den slags diskussioner, bag kulisserne, som eksisterede mellem Kennedy

og Khrusjtjov, afspejler dette forslag tydeligvis tankegangen hos en stor fraktion i det anglo-amerikanske etablissement, som Atlantic Council er talerør for.

Ud over medlemmet af Order of the British Empire og tidligere kommandør for Storbritanniens og NATO's kemiske, biologiske og radiologiske atomstyrker, hævder den britiske oberst Hamish de Bretton-Gordon (pensioneret) uden det mindste bevis, at præsident Putin ville forberede atomkraftværket i Zaporozhye som et "improviseret atomvåben". Derfor bør Vesten handle for "hurtigst muligt at stoppe Putin" med "hvad det end kræver", udtaler han.

Disse forslag er det rene vanvid. Det, der bør få enhver fornuftig person på planeten til at blive alarmeret i højeste grad, er ikke kun det faktum, at det er blevet "normalt" for de toneangivne medier at offentliggøre sådan en atomkrigsfremkaldende gift, men at næsten alle vestlige institutioner undlader at fordømme sådanne uansvarlige ytringer, men går med på den officielle fortælling om Putins "uprovokerede aggressionskrig".

Situationen i dag er langt farligere end under Cuba-krisen og langt farligere end under mellemdistancemissilkrisen i begyndelsen af 1980'erne, men den offentlige bevidsthed er blevet knust af en ubarmhjertig krigspropaganda, som har dæmoniseret Rusland og i stigende grad Kina, og tilsyneladende udryddet enhver historisk erindring hos dele af befolkningen og efterlader andre med en følelse af fortvivlelse over, hvad de skal foretage sig!

Ja, hvad skal man gøre i dette utroligt farlige øjeblik i historien? Schiller Instituttet cirkulerer internationalt en appel til USA's præsident – dvs. præsident Biden – om hurtigst muligt at vende tilbage til John F. Kennedys politik, som den kom til udtryk i hans fredstale, der blev holdt for 60 år siden i dag.

Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, understregede, at mordet på Kennedy, og især Warren-kommissionens mørklægning af mordet, repræsenterede et afgørende brud, et dramatisk paradigmeskifte i amerikansk politik, en overtagelse af det, som præsident Eisenhower havde kaldt det "militær-industrielle kompleks". Og at forvandlingen af den slags USA Kennedy talte om, et USA, der stod for "ikke blot fred for amerikanerne, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vores tid, men fred for alle tider", til et USA, der insisterede på Pax Americana i en unipolær verden, som var begyndt at blive indført på det tidspunkt. Og med Kennedy blev hans grænseløse tillid til menneskets fuldkommenhed og kraften i hans troværdighed myrdet, og en nedadgående spiral ind i den nuværende dybe kulturelle krise tog sin begyndelse. Og det er ikke en overdrivelse at sige, at den nuværende forfærdelige situation, med masseskyderier hver 16. time, med de dramatiske selvmordsrater blandt unge, det omsiggribende stofmisbrug og håbløsheden for de fattigere dele af befolkningen, er resultatet af hvad det betød for det amerikanske samfund, at mordet på en valgt præsident og mørklægningen af det kunne finde sted, uden at de ansvarlige blev stillet til ansvar.

I henhold til Kennedy Assassination Records Collection Act fra 1992 skulle de såkaldte assassination records offentliggøres den 26. oktober 2017, medmindre "den amerikanske præsident bekræfter, at: (1) fortsat udsættelse er nødvendig på grund af en identificerbar skade på det militære forsvar, efterretningsoperationer, retshåndhævelse eller udøvelse af udenlandske relationer; og (2) den identificerbare skade er så alvorlig, at den opvejer den offentlige interesse i offentliggørelse."

Denne udløbsdato fandt sted under præsident Trumps præsidentskab, som altid havde lovet, at han ville frigive disse dokumenter. Datoen passerede, og ifølge dommer Napolitano sagde Trump til ham: "Dommer, hvis du så, hvad jeg så, ville du vide, hvorfor jeg ikke kan frigive dem."

Så hvad ville være en skade af en sådan alvor, at den ville opveje offentlighedens interesse i offentliggørelse? Jeg tror, det bringer os til sagens kerne. Robert Kennedy Jr, nevø til John F. Kennedy og søn af den ligeledes myrdede Robert Kennedy, afslørede for nylig, hvad hans far mistænkte ham for.

Hvad kunne være en større skade end at få en global atomkrig, som ville udslette menneskeheden og alle minder om den, fordi der ikke ville være nogen tilbage til at undersøge, hvordan det kom til denne tragedie uden sidestykke? Er det ikke den mest presserende opgave for alle, der har en vis kapacitet, at gøre alt for at frigive disse optegnelser fuldt ud, og ikke på den kontrollerede stykkevisse facon, som Nationalarkivet gør i øjeblikket?

Hvis det kom til en atomkrig, så ville mordet på Kennedy og mørklægningen vise sig at have været "punctum saliens" i Friedrich Schillers forstand, hvorved en bane blev startet, som førte til katastrofen. Hvis muligheden for atomar udslettelse skal afværges for altid, kræver det absolut, at USA's præsident vender tilbage til paradigmet i Kennedys fredstale.

Bortset fra den umiddelbare krise omkring Ukraine gennemgår verden lige nu en skelsættende forandring, som kun få er bevidste om i Vesten. Men mange flere mennesker er bevidste om det i landene i det Globale Syd. Det kollektive Vestens – USA, Storbritannien, EU (og mærkeligt nok Japan, som tror, at det er en del af Vesten) – forsøg på at opretholde den unipolære verden, som Fukuyama troede ville opstå efter Sovjetunionens sammenbrud (den såkaldte "historiens afslutning"), som en fortsættelse af Wolfowitz-doktrinen, fungerede ikke. I stedet for at underkaste sig den "regelbaserede orden" – som er et meget fleksibelt begreb, afhængigt af hvor det anvendes – anså landene i det Globale Syd det for mere fordelagtigt at samarbejde med Kinas Bælte- og Vej- Initiativ og realisere reel økonomisk udvikling, end at forblive i en egentlig kolonistatus dikteret af disse regler, såsom IMF's betingelser

eller åget af "passende teknologier", som afskærer dem fra basale infrastrukturprojekter, der er forudsætningen for seriøs industrialisering. De seks udvidelser af NATO mod øst, som nu truer med at blive til Global NATO, gik hånd i hånd med bevæbningen af dollaren og sanktionsregimer mod ethvert land, der ikke ønskede at passe ind i denne unipolære verden. Resultatet var et epokegørende tilbageslag, som fortæller for den verdensomspændende udbredelse af det neoliberale system som det eneste alternativ tydeligvis ikke havde forudset.

Som en slags selvforsvar leder disse nationer nu efter et andet system, der giver mulighed for at udvikle deres økonomier, og mange har som mål at blive et mellemindkomstland på relativt kort sigt. Over 30 af dem har ansøgt eller forsøger at ansøge om at blive medlemmer af BRIKS-Plus, og Bandung-ånden, Den alliancefrie Bevægelses store ambition, er vendt tilbage, og denne gang mere kraftfuldt, da den samarbejder med Kina og Bælte- og -Vej-Initiativet. Hvis USA og landene i det forsøgte Globale NATO fortsætter med at forsøge at "afkoble" eller "fjerne risikoen" fra det overvældende flertal af den menneskelige befolkning, som repræsenterer omkring 85% af menneskeheden, ville det være aldeles tragisk. Hvis verden blev opdelt i to grundlæggende blokke, ville det ikke kun skade verdensøkonomien enormt, det ville næsten helt sikkert føre til en tredje verdenskrig, selv hvis krisen omkring Ukraine kunne afbødes på kort sigt.

Det er måske ikke indlysende for den gennemsnitlige amerikaner eller tysker, men det er helt sikkert indlysende for efterretningstjenesterne, at lande som USA's, Storbritanniens og Tysklands image har lidt voldsomt. Tyskland, for eksempel, som tidligere blev beundret internationalt for sine videnskabelige opdagelser og klassiske kultur, er blevet til grin i hele verden og har forladt atomenergi uden at have et alternativ? Med en regering, der ikke formår at gribe ind over for de skyldige i sabotagen af Nord Stream-rørledningerne? Eller forsvare sin befolkning mod en afindustrialisering af

halvdelen af sin økonomi, som truer med at kaste hele Europa ud i økonomisk og socialt kaos! Og for USA? Det land, der engang var håbets fyrtårn og frihedens tempel, er nu frygtet, eller det der er værre. Ifølge en undersøgelse fra Watson Institute på Brown University er dødstallet for krigene efter 9/11 (11. september) mindst 937.000 mennesker på grund af direkte krigsvold, herunder væbnede styrker på alle sider af konflikterne, entreprenører, civile, journalister og humanitære arbejdere. Men mange gange flere er døde indirekte i disse krige på grund af følgevirkninger som underernæring, ødelagt infrastruktur og miljøforringelse; anslået 3,7 millioner. Altså mere end 4,5 millioner i alt.

Mange vil måske betragte det som en utopisk idé, at USA's præsident, Biden, kunne bruge 60-årsdagen for Kennedys fredstale som anledning til at finde en måde at skabe fred med Rusland og Kina på, sådan som Kennedy greb spørgsmålet an, ved at vise respekt for den andens interesser og historiske bidrag. Hvis disse kritikere viser sig at have ret, kan hele menneskeheden ende i en tragedie. Men måske kan denne vision være en, som det amerikanske folk tager til sig, at præsident Biden bliver vor tids store fredsmægler og finder en plads i historien, som ikke "ender"; som ophører med at eksistere på grund af atomkrig, men som etablerer en ny æra for menneskeheden, hvor alle nationer lever sammen i en "ægte fred, den slags fred, der gør livet på jorden værd at leve, den slags, der gør det muligt for mænd og nationer at vokse og håbe og opbygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vores tid, men fred for alle tider."

Det er bestemt noget at kæmpe for! Tak skal I have.

Dialog i Danmark mellem Pakistans viceudenrigsminister H.E. Hina Rabbani Khar og Schiller Instituttets stifter og international formand Helga Zepp-LaRouche

Den 10. juni 2023 (EIRNS)-En 15-minutters dialog til offentlig omtale fandt sted i går mellem H.E. Hina Rabbani Khar, Pakistans viceudenrigsminister (Minister of State for Foreign Affairs) (siden april 2020), og Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international formand af Schiller Instituttet, i anledning af minister Khars besøg i Danmark. Pakistans ambassade i Danmark havde inviteret Schiller Instituttet til en drøftelse med hende, hvori Helga Zepp-LaRouche deltog via Zoom. Til stede var også Tom Gillesberg, formand, og Michelle Rasmussen, viceformand for Schiller Instituttet i Danmark.

YouTube-videoen er tilgængelig her:
<https://youtu.be/4GtJMFd-T0c>

Følgende blev inkluderet i pressemeddelelsen udsendt af Pakistans udenrigsministerium:

“Viceudenrigsministeren talte med den danske afdeling af Schiller Instituttet om Pakistans tilgang til vigtige regionale og internationale forhold. Den internationale præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, deltog i samtalen via Zoom.”

Pressedækning: Pressemeddelelsen fra Pakistans

udenrigsministerium vedrørende minister Khars rejse til Danmark og Finland, herunder hendes møde med Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet i Danmark, blev offentliggjort af pakistanske medier, herunder The International News og The Nation, Dispatch News Desk, samt dækning i Radio Pakistan, The Business Reporter og Urdu Point, som udelukkende nævnte Schiller Instituttet i Danmark. Den blev også inkluderet i ministeriets RSS-feed og vist på Pakistans ambassades hjemmeside i Danmark og sandsynligvis på de andre ambassader rundt om i verden.

H.E. Hina Rabbani Khar er en ledende politiker i Pakistan, som har været udenrigsminister (2011-2013), finansminister (2008-2011) og økonomiminister (2003-2007) samt medlem af parlamentet. Hun repræsenterer Pakistan People's Party. Minister Khar fungerer som viceminister i udenrigsministeriet næst efter udenrigsministeren.

På udenrigsministeriets hjemmeside står der: "Hendes periode som udenrigsminister huskes bedst for det "regionale omdrejningspunkt" i Pakistans udenrigspolitik, hvor hun koncentrerede sig om at opbygge bånd til Pakistans nærmeste nabolande. Dette omfattede normaliseringen af handelsforbindelserne med Indien, og en politik der rakte ud til alle politiske partier og etniciteter i Afghanistan. Hendes tid inden for finans og økonomiske anliggender omfattede Pakistans bilaterale og multilaterale økonomiske diplomati.

"Hina Rabbani Khar dimitterede fra det prestigefyldte Lahore University of Management and Sciences med en kandidatgrad i økonomi og tog senere en mastergrad i ledelse fra University of Massachusetts i Amherst." (<https://mofa.gov.pk/minister-of-state/>)

Referat af mødet:

Dialogen i går begyndte med en kort introduktion af Helga

Zepp-LaRouche, fremført af Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark.

Minister Khar beskrev derefter nogle af de udfordringer, Pakistan står overfor midt i den nuværende verdenskrise. Her følger en sammenfatning af nogle vigtige punkter.

Ministeren fortalte, at hun gerne ville beskrive, hvordan "resten", som ikke er en del af "Vesten", anskuer situationen. "Hvordan er vi endt i en verden, hvor suveræne lande bliver adspurgte: "Hvilken side er du på?" Vi er på vores egen pakistanske banehalvdel, hvor vi allierer os med det ene eller det andet land eller den ene eller den anden gruppe af lande i overensstemmelse med vores interesser og værdier. Det, der truer os nu, er, at vi siden 1945 har fået at vide, at vi skal have frihandel, fri bevægelighed for varer, investeringer, mennesker og information, og nu får vi besked på, at vi skal opføre barrierer.

Hvert land har lært sin egen lektie af, hvordan verdens beslutninger er blevet truffet. De to interventioner, som inkluderer den der har været i Afghanistan i 40 år, har været meget bekostelige. Kameraerne bevæger sig væk, men kaos er stadig til stede. Nogle lande udtalte på FN's Doha Afghanistan Forum, at de ikke havde fejlet – de havde haft succes med at indføre sanktioner og sikre, at de ikke havde adgang til deres reserver. Det betyder kvælning af en økonomi. Skal piger, der ikke kan gå i skole, heller ikke have mad? Er det vores reaktion på et regime, vi ikke kan lide?

Pakistan er udfordret med hensyn til at brødføde og uddanne egne børn, øge BNP og håndtere de katastrofale hændelser, som klimaforandringerne fører med sig. COVID og klimaforandringerne afslørede, at vi ikke kan sikre os selv inden for vores grænser. Det er trist og en smule umodent, at vi på et tidspunkt, hvor vi burde forberede regler for kunstig intelligens og klimaforandringer, har meget travlt med at opdele verden i stadig flere stykker.

Helga Zepp-LaRouche (omskrevet): Helga takkede indledningsvist ministeren for muligheden for at tale med hende. Jeg er dybt bekymret over faren for verdenskrig, som er meget overhængende med kombinationen af Ukraine-krisen og forsøget på at etablere et Globalt NATO. Men jeg ønsker ikke udelukkende at fokusere på det.

Samtidig har vi et utroligt potentiale, fordi Den alliancefrie Bevægelse, som var mere eller mindre ude af drift – jeg kan nævne, at min mand, Lyndon LaRouche, udviklede Den Internationale Udviklingsbank i 1976, og vi førte samtaler med disse lande, som praktisk talt vedtog forslaget på deres konference i Colombo, Sri Lanka. Det fungerede ikke på det tidspunkt, på trods af at størstedelen af verden ønskede en ny økonomisk orden. Lande blev destabiliseret – Indira Gandhi (Indien), fru Bandaranaike (Sri Lanka), Ali Bhuttos tragiske historie i Pakistan.

I de senere år, primært på grund af Bælte- og Vej-Initiativet (fra Kina) og potentialet for ægte økonomisk udvikling, som China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) i Pakistan, er der sket en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse og Bandung-ånden (byen i Indonesien, hvor bevægelsen blev stiftet) – at det er muligt at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle.

Det er et enormt potentiale, for hvis man udelukkende ser på verden fra det Globale Nord og konflikten med Rusland og Kina, ser det næsten håbløst ud. Hvis verden falder i to helt adskilte blokke, er jeg enig med Dr. Mahathir fra Malaysia i, at det udgør faren for Tredje Verdenskrig.

Det Globale Syd, som repræsenterer størstedelen af menneskeheden, og hvor stemningen er optimistisk, hvilket ses af, at 30 lande har ansøgt om at blive medlemmer af BRICS, må fremstå med en meget tydeligere stemme. Som præsident Sukarno (Indonesien) og Nehru (Indien) sagde i Bandung, hvis der kommer en verdenskrig, vil den påvirke det Globale Syd lige så

meget som Nord. Det giver det Globale Syd ret til at lade deres stemme høre.

Det er derfor, jeg har foreslået en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med ti principper, som jeg gerne vil gøre jer opmærksomme på, fordi det skal diskuteres.

På randen af tredje verdenskrig og sammenbruddet af den atlantiske verdens finansielle system er spørgsmålet, om vi, som den eneste kreative art vi kender, er i stand til at skabe en verdensorden for alle nationers overlevelse og udvikling?

Minister Khar: Jeg er fuldstændig enig med dig. Jeg har lige talt ved European Council on Foreign Relations, og jeg fik at vide, at min tale var meget forfriskende, selv om den bare skulle have været ganske almindelig. Mens du talte, skrev jeg ned, hvad jeg vil skrive en artikel om: Syd er det nye Nord. Vi minder resten af verden om de ting, vi har lært, og som vi ikke kommer til at glemme.

Jeg betragter det som konkurrence, der ændrer sig til konfrontation og derefter måske til konflikt. Og vi mangler samarbejde, som er fuldstændig udeladt. Det er næsten, som om man ikke kan samarbejde i verden, at den splittes i to.

Jeg vil læse de ti principper, og det vil virkelig være umagen værd for os at tilegne det, og sætte det ind i vores tænkning, og introducere det til Udenrigsministeriet. Og så er der "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen (Schiller Instituttets og EIR's specielrapporter)". Lad os holde kontakten. Det, vi potentielt kan se på, er måske en lektion til vores udenrigstjenestes akademi, så vi er i stand til at formidle dette til en bredere kreds.

Afslutningsvis takkede Michelle Rasmussen minister Khar for at give os mulighed for at præsentere vores synspunkter og overrakte hende tre specialrapporter, The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge bind 1 og 2 og Extending the New Silk Road to the West Asia and Africa, som hun satte stor pris

på. Minister Khar takkede derefter Helga Zepp-LaRouche og de to medlemmer af Schiller Instituttet fra Danmark.

Schiller Instituttets online-konference: Verden behøver JFK's vision om fred!

Den 31. maj 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets konference:
Lørdag den 10. juni kl. 10.00 EDT, kl. 16.00 dansk tid.
Tilmeld dig på
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610

Den 10. juni 1963, otte måneder efter Cuba-krisen i oktober 1962, og med blikket rettet mod afgrunden af atomar selvdestruktion, holdt præsident John F. Kennedy en verdenshistorisk tale på American University. (<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>) Han sagde: "Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårlige atomstyrker og nægte at overgive sig uden at gribe til disse styrker. Det giver ingen mening i en tid, hvor de dødelige giftstoffer, der produceres ved en atomudveksling, vil blive båret af vind og vand og jord og frø til de fjerneste hjørner af kloden, og til generationer der endnu er ufødte."

Næsten 60 år senere sagde den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov: "Mens konsekvensen af Cuba-krisen var anerkendelsen af muligheden for fredelig sameksistens mellem

to stormagter, har Washington nu i løbet af de seneste årtier sat sig for at omstyrte Rusland, tvinge det i knæ eller endnu bedre – splitte det op i flere separate småstater.” Desuden er Kinas og andre nationers forslag til fred i Ukraine blevet afvist af London og Washington. Endnu værre er det, at Kina/Taiwan bliver det næste sted, hvor man vil fremprovokere en verdenskrig.

I den seneste måned er der blevet affyret afsindige droneangreb direkte mod Rusland, herunder mod selve Kreml. Disse angreb kommer enten fra et uberegneligt Zelenskyj-regime eller fra NATO-specialstyrker, der er forklædt som “anti-Putin-frihedskæmpere”, som bliver “passivt støttet” af London-Washingtons militære efterretningsvæsener. Uanset hvor de kommer fra, er de kriminelt farlige og må stoppes.

Ingen nation har nogen ret til at bringe verden på randen af udslettelse; enhver verdensborger har ikke blot ret, men også pligt til at handle imod et sådant vanvid. Det kan ikke gøres gennem krig. Som Martin Luther King udtrykte det i sin modstand mod Vietnam-krigen: “Valget står ikke længere mellem vold og ikke-vold. Valget står mellem ikke-vold og ikke-eksistens.”

Helga Zepp-LaRouche skrev en “Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden, inklusive USA, til USA’s (næste) præsident!”, som lyder: “I dag står vi over for en strategisk situation, som er meget farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen; offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba var på USA’s. Den destruktive kraft af våbnene er endnu større, våbnenes ødelæggelseskraft er endnu større, varslingstiden før affyring er kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er betydeligt mindre end mellem Kennedy og Khrusjtjov. Dommedagsuret er af {Bulletin of the Atomic Scientists} sat til 90 sekunder før midnat, og det er måske alt for optimistisk.”

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_

citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states)

Schiller Instituttet opfordrer derfor alle fornuftige kræfter, der enten allerede foreslår veje til øjeblikkelig fred, eller som er indstillede på at gøre det, til at indkalde til en international forsamling af alverdens folk den 10. juni, 60-årsdagen for JFK's "fredstale" på American University, for at drøfte det Zepp-LaRouche har kaldt: "Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur" (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), og hvad vi hver især og samlet må gøre for at få det til at ske. Som JFK sagde på American University: "Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesket. Og mennesket kan være lige så stort, som det ønsker. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen."

(Der vil være simultantolkning til spansk).

**Video med Helga Zepp La-Rouche:
Uden udvikling af samtlige nationer kan der ikke skabes**

varig fred på planeten

HZL tale begynder 19:10

Organiser nu for at skabe fremtiden

Den 18. april 2023 (EIRNS) – Siden sidste år har vestlige ledere bombastisk proklameret deres planer om at “straffe” og “svække” Rusland for dets invasion i Ukraine og endda truet med at “isolere” det fra det globale samfund. Dette omfattede foranstaltninger fra sanktioner mod alt og alle russere til den såkaldte “finansielle atombombe”, der går ud på at udelukke Rusland fra det internationale SWIFT-betalingsystem. Men langt fra at tvinge Rusland i knæ har disse og andre foranstaltninger i stigende grad givet bagslag og fanget mange med bukserne nede.

I den seneste uge har både USA’s finansminister Janet Yellen og den tidligere finansminister Larry Summers beskrevet dette, idet Yellen konstaterede, at vestlige sanktioner “kan underminere dollarens herredømme”, og Summers sagde, at “det ser lidt ensomt ud” på vores side af historien. Den seneste til at indrømme dette faktum er formanden for Den Europæiske Centralbank, Christine LaGarde, som mandag fastslog, at “vi er vidne til en fragmentering af den globale økonomi i konkurrerende blokke”, og at mange lande kan blive tvunget væk fra det dollarbaserede system “på grund af brugen af finansielle sanktioner i det seneste årti”.

Løsningen på dette er enkel: Ophør med sanktionerne! Ikke alene virker disse sanktioner med tilbagevirkende kraft – og

skader de vestlige lande mere end de tilsigtede mål – men de forårsager også ødelæggelser i udviklingslande rundt om i verden, som ofte kæmper for at skaffe selv det mest basale i livet som f.eks. mad og brændstof. Brugen af økonomiske sanktioner er umoralsk og er blot et udtryk for, at den nation, der anvender dem, er moralsk og politisk bankerot.

I IMF's World Economic Outlook fra april 2023 skitseres de vigtigste vækstområder på verdensplan i de næste fem år. Kina stod øverst på listen, med Indien på andenpladsen. Rapporten fastslog endvidere, at BRICS-landene vil bidrage med mere økonomisk vækst end G7-landene. På trods af dette fokuserede G7-udenrigsministrene, der netop har afsluttet deres topmøde i Japan i tirsdags, i deres endelige fælles erklæring på at fordømme både Rusland og Kina! Biden-administrationen planlægger også en ny bekendtgørelse, der har til formål at "begrænse amerikanske investeringer i Kina", som opfølgning på den voksende opfordring til afkobling og den skumle, anti-kinesiske RESTRICT-lov.

I modsætning hertil står Schiller Instituttets konference i sidste weekend, hvor man redegjorde for vejen ud af denne krise. Som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sagde i slutningen af det første panel:

"Så da der ikke er nogen løsning inden for denne nuværende udformning og system, må vi tænke i retning af at katapultere verden ind i et nyt paradigme, og det kræver efter min mening, at vi meget hurtigt gør noget for at oplyse folk i Europa og USA om, at Kina ikke er fjenden, Rusland ikke er fjenden, det Globale Syd ikke er fjenden, og at det, som massemedierne forsøger at skildre lige nu, er krigspropaganda. Det bør ikke accepteres. Jeg mener, at vi må katalysere en bevægelse – en verdensomspændende bevægelse af verdensborgere, som grundlæggende siger: "Vi kræver et nyt paradigme, hvor man sætter den fælles menneskeheds interesser i første række".

"Derfor mener jeg, at en sådan konference om en ny sikkerheds-

og udviklingsarkitektur – eller mange konferencer – kan gennemføres af BRICS, kan gennemføres af en gruppe af nationer, en anden kombination, måske nogle tænketanke, måske nogle universiteter, men jeg mener, at vi er nødt til at engagere verdenssamfundet [i] hvad vi skal gøre for at komme ud af denne utroligt farlige situation, hvordan kan menneskeheden give sig selv en orden, der muliggør vores overlevelse, vores samarbejde som suveræne nationer. Den debat mangler lige nu – i det mindste i det Globale Nord er den blevet fuldstændig undertrykt.”

Vejen til en velstående og smuk fremtid er der, men vi må mobilisere os selv for at gøre den til virkelighed. Undervurder ikke, hvor langt fremme den transformation, der finder sted i verden, er, og tag dig selv i at “vente på at se”. Vær i stedet en organisator, og skab fremtiden.

Skab fred og forvandl verden i en anden retning

Ikke korrekturlæst.

Den 17. april 2023 (EIRNS)- Schiller Instituttets enormt inspirerende og ambitiøse konference i weekenden og koncerten med Schiller Instituttets NYC Community Chorus, der afsluttede den, viser, at der er noget ekstremt kraftfuldt, noget relevant og nødvendigt i Lyndon LaRouches idéer for verden i dag.

Hele verden er i forskellige stadier af erkendelse af, at den højt besungne regelbaserede orden er ved at bryde sammen som et korthus, og LaRouche-bevægelsen er opstået som bærere af de nødvendige idéer og den nødvendige metode til overvejelser,

der skal til for at indføre et nyt paradigme, der er dedikeret til det videnskabelige og kulturelle kreative potentiale hos hvert enkelt menneske.

Et par konstateringer af dette sammenbrud:

Den tidligere amerikanske finansminister Larry Summers gav udtryk for sin erkendelse af, at USA er ved at blive ensomt, efterhånden som det fremmedgør verden. "Der er en voksende forståelse for en opsplittelse, og – måske endnu mere bekymrende – jeg tror, at der er en voksende følelse af, at vores andel måske ikke er det bedste at være forbundet med", sagde han til Bloomberg.

"Der er en risiko, når vi benytter finansielle sanktioner, der er knyttet til dollarens funktion, at det med tiden kan svække dollarens dominans", sagde den nuværende finansminister Janet Yellen til CNN. "Selvfølgelig skaber det et ønske hos Kina, Rusland og Iran om at skabe et alternativ."

Tyskland har dumt nok lukket sine sidste tre tilbageværende atomkraftværker ned, hvilket vil medføre tiltagende strømafbrydelser og øge brugen af kul til energi i landet.

Efterhånden som et nyt paradigme fejer ind over verden, vokser risikoen for en katastrofal udløsning af kaos og krigsførelse fra det anglo-amerikanske imperiums side. Som Helga Zepp-LaRouche udtrykte det i sin åbningstale i lørdags, ville "en 'afkobling' – ikke kun fra Kina, men fra det nye økonomiske system, der er ved at opstå – ikke blot betyde Vestens undergang i kaos, men efter al sandsynlighed også en optrapning til atomkrig.

"Det må derfor lykkes os med alle midler at overbevise en betragtelig del af befolkningen i USA og de europæiske nationer om betydningen af den historiske forandring, som vi befinder os midt i lige nu...", vurderede hun. "Hvis vi i tide kan mobilisere disse befolkningsgrupper i Europa og USA til at erkende, at det er i vores bedste interesse at samarbejde med

BRICS-Plus, SCO, ASEAN, Den Afrikanske Union og andre organisationer i den Globale Majoritet, så vil den menneskelige art gå ind i en ny storslået tidsalder, hvor vi endelig kan koncentrere os om de store opgaver, som menneskeheden står over for; at skabe fred gennem udvikling, at overvinde fattigdommen for alle mennesker på planeten, at give universel uddannelse til alle nyfødte børn, at skabe forsyningssikkerhed for energi og råstoffer gennem videnskabelige gennembrud, ved at samarbejde om international rumforskning og -rejser og ved at indse, at vi er den kreative art i universet. “

Hun afsluttede med følgende: ” Og lad mig udtrykke et stort “Tak!” og bifald fra alle gode mennesker på planeten til min afdøde mand, Lyndon LaRouche, for det, han har bidraget til menneskehedens nuværende muligheder! Tak.”

Konferencen kan ses på Schiller Instituttets hjemmeside:
<https://schillerinstitute.com/blog/2023/04/14/conference-without-the-development-of-all-nations-there-can-be-no-lasting-peace-for-the-planet/>

Hverken unipolaritet eller multipolaritet, men et verdenssamfund af grundlæggende principper

Den 16. april 2023 (EIRNS) – Mens regeringer og ledere fra hele verden forbereder sig på enten at konfrontere eller at vige tilbage for det, der kunne blive menneskehedens vigtigste tidspunkt for en beslutning, har det internationale Schiller

Institut, bevæbnet med den fysiske økonom Lyndon LaRouches metode til videnskabelig opdagelse, brugt sin netop afsluttede to-dages konference, "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke blive nogen varig fred på planeten", til med succes at stille fire store tænkeres værker – kardinal Nikolaus af Cusa, Gottfried Leibniz, Friedrich Schiller og LaRouche – til rådighed for de regeringer, ledere og borgere i en voksende, verdensomspændende "sindets republik". Repræsentanter for flere regeringer deltog i konferencen i adskillige timer, og udtrykte begejstret overraskelse over kvaliteten, niveauet og dybden af de stillede spørgsmål og den diskussion af løsningsforslag, de blev inddraget i. Uanset om det drejer sig om krig eller fred, velstand eller fattigdom, var behovet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur tilstrækkelig stærk til at give mulighed for banebrydende anvendelser af de mest dybtgående filosofiske begreber inden for de mest "praktiske" sammenhænge.

I sine indledende bemærkninger til søndagens fjerde panel på konferencen sagde ordstyrer og Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, der opsummerede konferencen indtil da: "Jeg synes, at diskussionen i alle tre paneler, men især i det sidste panel, gjorde det meget klart, at i betragtning af de ekstraordinære omstændigheder, som menneskeheden befinder sig i – det enorme pres – spørgsmålet om sult, fødevarer, behovet for at holde økonomien funktionsdygtig – er det imidlertid ikke så let at finde en sammenhæng mellem alle disse forskellige interesser. Derfor mener jeg, at denne diskussion om de principper, som det nye paradigme skal bygges på, er yderst vigtig. Faktisk, da jeg tænkte over det i november sidste år, da jeg foreslog disse principper, stod det klart for mig, at det ikke ville være nok blot at opstille programmatiskke punkter. Jeg tror, at disse programmatiskke punkter på en måde er de letteste at blive enige om, for det er dét, som alle støder på: behovet for suverænitet, for uden suverænitet kan den enkelte ikke deltage i regeringen. Menneskehedens presserende behov for at overvinde sult og

fattigdom, for at skabe et moderne sundhedssystem i alle lande, for at sikre adgang til universel uddannelse, for at oprette et kreditsystem, der kan finansiere alt dette, for at etablere den nødvendige infrastruktur på alle kontinenter til at håndtere den faktiske sikkerhedsarkitektur – alle disse forhold er vanskelige, men de kan håndteres, hvis man råder over mere grundlæggende filosofiske principper, som forskellige repræsentanter fra forskellige lande kan blive enige om. Jeg tror, at det er dét, som mangler mest af alt. Jeg har nemlig ikke observeret noget forum, der tager fat på spørgsmålet fra et videnskabeligt synspunkt for rent faktisk at løse det. Jeg mener, at Schiller Instituttet hér har en særlig rolle at udfylde.”

Mens de mange forslag til handling, som konferencen har fået forelagt, vil blive drøftet med henblik på gennemførelse i de kommende dage, vil den vigtigste nye faktor, som deltagerne, herunder talerne, skal overveje, være den udfordring, som alle forsamlede står over for, nemlig at erkende, at der ikke kan træffes et holdbart valg mellem “unipolaritet” og “multipolaritet”. Ved afslutningen af panel tre tilbød hovedtaleren Dennis Small panelet en slags åndelig øvelse:

“Der har allerede været mange diskussioner i løbet af denne konference om den multipolære verden som et alternativ til den unipolære verden. Jeg vil derfor gerne efterlade jer med en provokerende tanke, som vil føre os videre til det næste panel. Lyndon LaRouche plejede at sige, at når man får valget mellem to alternativer, bør man vælge det tredje. Tanken om den unipolære verden svarer til Hobbes, det vil sige, at mennesket er et bæst. Man kan ikke stole på, at mennesket vil gøre andet end at dræbe sin nabo. Det er en krig mellem een overfor alle. Vi har brug for en Leviathan. Vi har brug for en unipolær verden. Vi har brug for nogen til at styre showet. “Modsætningen” til dette, til en multipolær verden, er Oplysningstidens idé, Rousseaus og Voltaires idé om en “social kontrakt”. Den bygger på den samme idé, nemlig at mennesket i

bund og grund er et dyr, og udelukkende véd hvad dets sanser fortæller det, men at man kan skabe fred ved hjælp af en slags social kontrakt mellem parterne. Hver gruppe får sit eget indflydelsesområde, og man lader det blive ved det, en social kontrakt. Dette er Voltaires idé om, at alle skal have lov til at dyrke deres egen have. Voltaire og Rousseau var faktisk i høj grad en del af den samme oplysnings-proces. Men Voltaire angreb en mere grundlæggende idé, som var Leibniz' idé. Folk vil vide fra hans "Candide", at det var et angreb på Leibniz' begreb, som hverken er en unipolær verden eller en multipolær verden. Det drejer sig om en anden definition af menneskets identitet. Det er Cusas idé,; det er idéen om, at den ene, menneskeheden, er vigtigst i forhold til de mange nationer, der suverænt udgør en *del* af den. Vores koncept for en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling skal tage springet fra en opdeling af en unipolær og en multipolær verden til en helt anden definition af, hvordan samfundet kan se ud."

Enten vil der nu blive opnået en harmoni af interesser gennem etableringen af en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling, og det i de nærmeste år, eller også vil der snart ikke være nogen overlevelsesmulighed for menneskeheden. Da flertallet af jordens befolkning i øvrigt ønsker det lykkelige udbytte af en varig overlevelse, er problemet på en måde pædagogisk. Hvordan kan man få folk til at gøre det, som de ønsker, men som de ikke mener, at de er i stand til at opnå? Det er her, at det klassiske princip og metode for kreativitet, hvad enten den anvendes inden for drama, musik eller billedkunst, kan fjerne tragedien ved at opdage og afsløre, om ikke andet så blot underforstået, et nyt fysisk handlingsprincip, som aldrig tidligere er blevet prøvet eller skildret på denne unikke måde.

Jagten på lykke (en verdens-harmoni af interesser) gennem en bevidst forøgelse af den potentielle relative befolkningstæthed af jordens menneskelige befolkning gennem videnskabelige og teknologiske fremskridt kan være den

samlende mission for et nyt organiseret fællesskab af principper, der vil danne grundlag for det, som Franklin Delano Roosevelt ønskede for verden ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og som skulle være udformet til De Forenede Nationer. Den post-koloniale reorganisering af dette FN-organ; den retfærdige omstrukturering af det internationale monetære system; genindførelsen af Glass/Steagall-adskillelsen mellem menneskelig og zombie-bankvirksomhed; revolutionen, ikke i militære anliggender, men inden for lægevidenskab og universel sundhedspleje; og anerkendelsen af det Globale Udviklingsinitiativ, det Globale Sikkerhedsinitiativ, det Globale Sundhedsinitiativ og det Globale Civilisationsinitiativ som værende i menneskehedens interesse, og derfor i alle nationers interesse, er den mission, som LaRouche kvalificerede sine medarbejdere til, og som hans medarbejdere nu bør kvalificere verden til.

BRICS' nye udviklingsbank genrejst

Den 13. april 2023 (EIRNS) – Den folkevalgte leder af et meget stort land med mange ressourcer stillede i dag et enkelt spørgsmål: “Hver aften spørger jeg mig selv, hvorfor alle lande er nødsaget til at basere deres handel på dollaren. Hvorfor kan vi ikke drive handel baseret på vores egne valutaer? Hvem var det der besluttede, at dollaren skulle være hovedvalutaen efter guldstandardens afskaffelse [i 1971]?”

Taleren var Lula da Silva, Brasiliens præsident. Han talte til et stort rundbordsmøde i Shanghai med embedsmænd fra BRICS New

Development Bank (NBD). Han havde netop talt ved den officielle ceremoni, der markerede, at hans kollega, Brasiliens tidligere præsident Dilma Rousseff, overtog ledelsen af NDB. Da han spurgte: "Hvorfor kan vi ikke handle på basis af vores egne valutaer", blev han afbrudt af et rungende bifald fra de tilstedeværende brasilianske og kinesiske dignitarere.

I dag var en dag, hvor Den nye Udviklingsbank genopdagede sit oprindelige formål, nemlig at yde betydelige udviklingskreditter uafhængigt af IMF's betingelser, så fattigdom kan udryddes, folk kan få mad, og lande kan udvikle sig i hele verden. Lula havde forklaret ved NDB-ceremonien: "Beslutningen om at oprette denne bank" af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – BRICS – "var en milepæl i de nye vækstlandes fælles bestræbelser". Derefter, i en kraftig underdrivelse, men en som var nødvendig at fremsætte, forklarede Lula følgende: "I betragtning af deres omfang, deres befolkningers antal, deres økonomiers tyngde, og den indflydelse de udøver i deres regioner og i verden", kunne de fem lande "ikke forblive upåagtede af vigtige internationale anliggender".

Han konkluderede, at "Den nye Udviklingsbank opfylder alle forudsætningerne for at blive den vigtigste bank for det Globale Syd".

Hvis disse tiltag ikke var nok til at få den finansielle spekulationsverden i London og Washington til at gå amok, så sørgede Lula også for at tage en rundvisning i Huaweis faciliteter og tale med kineserne om 6G-udviklingen.

I sidste uge var der en rettidig præsentation på Det Økonomiske Forum i Moskva af den fysiske økonom Sergey Glazyev, der tog fat på hemmeligheden bag Kinas formel til at udrydde fattigdom, med henblik på at andre lande, især hans Rusland, kan kopiere denne succes. Han forklarede udførligt, at der ikke er nogen erstatning for et samfund, som undersøger

de mest frugtbare idéer for at opnå de bedste videnskabelige gennembrud, der er centrale for den politiske beslutningstagning, med en lovgivning af markedsvilkår, som udnytter og drager fordel af individuelle initiativer til disse centrale samfundsmæssige mål.

Glazyev, der er en seriøs elev af Lyndon LaRouches fysisk-økonomiske tilgang

(https://larouchepub.com/pr/2022/20220916_glazyev_praises_larouche_on_centenary.html),

fremviste sin nye bog, "Det kinesiske økonomiske mirakel: Læren for Rusland og verden". Bogens beskrivelse på "løbesedlen" lyder således: "I det halve århundrede siden Deng Xiaopings reform- og åbningspolitik har Kina taget et hidtil uset spring fra dyb tilbagestående til at være førende i verden med hensyn til produktion og økonomisk udvikling. Befolkningen er flyttet fra barakker til de bedste byer i verden med hensyn til kvaliteten af levevilkårene. Landeveje er blevet erstattet af højhastighedstog og motorveje. Fra at være et overvejende landbrugsland med hovedsageligt manuelt arbejde, er Kina blevet førende i verden inden for området intellektualisering og robotisering af produktionen ... Kina er ved at blive førende i dannelsen af en ny økonomisk verdensorden."

Så hvad skal du lave den 15. og 16. april? Bliv en ledende aktør i dannelsen af en ny økonomisk verdensorden, én som du kan være stolt af, én som du kan fortælle dine børnebørn om ... én hvor du *kan* få børnebørn. Fordi: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten."

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_2023041

Opbygningen af et hurtigere tempo for forandring

Den 11. april 2023 (EIRNS) – I sin artikel “Toward a Second Treaty of Westphalia” fra 2004, skriver Lyndon LaRouche, at “ofte, som nu, bliver en bølge af udvikling, der har været i gang, men undervurderet, ja, som regel endda ubemærket, og som har været i gang i størstedelen af et årtusind, eller endog meget længere, pludselig ... det insisterende, næsten afgørende, globale politiske anliggende i det aktuelle øjeblik. Det var som om guldfiskekummen var blevet smadret af ydre kræfter.”

Forandringerne på den internationale arena foregår ekstremt hurtigt, og markante ændringer indtræffer i løbet af måneder, uger og endog dage.

Syrien, efter at have overlevet de årelange operationer med henblik på regimeskift, er igen ved at blive en aktør på den internationale scene med sin forventede genindtræden i Den arabiske Liga og et møde mellem Syriens, Ruslands, Tyrkiets og Irans udenrigsministre, som begge er planlagt til at finde sted i næste måned.

Krigen i Yemen, der har varet næsten et årti, ser ud til at nærme sig sin afslutning, nu hvor den angloamerikanske indblanding, der opretholdt den, bliver sat i baggrunden i forhold til regionale bestræbelser på udvikling og integration.

I Schweiz har parlamentet taget fat på den endeløse udsigt til redningspakker, der muliggjorde UBS' statsstøttede overtagelse af Credit Suisse, ved at samles til et ekstraordinært møde for at kræve omlægninger fremadrettet.

Af-dollariseringen fortsætter med stor hast. Amerikanske statsobligationer sælges af store udenlandske ejere. Forestillingen om at Ukraine vil besejre Rusland er ved at forsvinde. Hykleriet hos de såkaldte forsvarere af en "regelbaseret orden" – de samme mennesker, der dræber Julian Assange, besætter Syrien og forsøger at starte en krig om Taiwan – er så tydeligt, og potentialet til at danne et nyt system er så håndgribeligt, at den gamle verdensorden er ved at miste grebet.

Efter offentliggørelsen af en skrivelse underskrevet af dusinvis af australske føderale lovgivere, der opfordrer USA til at opgive sine bestræbelser på at få Julian Assange udleveret til retsforfølgelse (det angivelige grundlag for hans fortsatte barbariske fængsling i London), har næsten et dusin amerikanske kongresmedlemmer underskrevet en tilsvarende skrivelse.

Tempoet accelererer; afslutningen nærmer sig.

Hvilken vej, verden? Deltag sammen med LaRouche-bevægelsens Schiller Institut i denne weekend for at skabe et nyt paradigme. Hvor mange af dine venner og politiske kontakter har du tænkt dig at organisere for at deltage?

Vil Rusland importere økonomiske våben fra Kina?

Den 10. april 2023 (EIRNS) – En særlig begivenhed ved Moscow Economic Forum omfattede Sergey Glazyev, minister for integration og makroøkonomi i den Eurasiske Økonomiske Kommission, som direkte tog fat på spørgsmålet om, hvorvidt Rusland kan afdække hemmeligheden bag Kinas økonomiske mirakel

og anvende denne metode på Rusland. Den særlige forsamling forekom at være tilrettelagt omkring Glazyevs nye bog, "Chinese Economic Miracle. Lessons for Russia and the World."

Det centrale i hans rolige og afmålte præsentation var den kendsgerning, at regeringerne, før penge begynder at gøre sig gældende, kan overveje at udpege prioriteter for deres befolkningers generelle velfærd. De kan udforme kreditudstedelse baseret på den fornødne produktion, opfindsomhed, sundhed og uddannelse, der er nødvendig for at opfylde disse prioriteter. De anvender markederne til at tilskynde til iværksætter, men regulerer markederne for at forhindre ukontrollerede finansielle konstruktioner og svindelnumre. Markederne tilskynder den enkelte til at anvende sine talenter til at opnå de sociale mål, der er fastsat i de valgte prioriteter. Vinderne opnår meget godt for sig selv og for deres samfund. De, der aldrig har tæmmet deres begær efter ekstreme profitter, kommer ingen vegne.

Glazyev genkendte dette som dét, kineserne kalder "socialisme med kinesiske særpræg", men en rose med et andet navn ville dufte lige så sødt. Pointen er, at Kina i udgangspunktet prioriterede de offentlige interesser.

USA's grundlæggere kaldte det for "det generelle velfærdsprincip". Alexander Hamilton forklarede dette anliggende om regeringsprioriteter og skabelse af kredit i sin "Report on Public Credit" og i sin "On the Subject of Manufactures". Franklin D. Roosevelts TVA-program var et klart eksempel på det, som kinesiske kommunister og ikke-kommunister studerede og anvendte. Efter at have udryddet den ekstreme fattigdom blandt 800 millioner kinesere i løbet af de sidste 30 år besluttede Kinas præsident, Xi Jinping, at eksportere denne succesfulde model for afskaffelse af fattigdom til resten af verden.

Det finansielle dynasti af derivater i City of London og deres kompagnoner på Wall Street burde bekymre sig mindre om,

hvorvidt Kina nogensinde beslutter at sende et stykke militært udstyr til Rusland, og gemme deres ophidselse til Ruslands import af Kinas økonomiske mirakel.

Glazyev har identificeret Ruslands problem – den russiske centralbanks vedvarende mentale slavebinding af finansielle manipulationer. Men hvorfor blive ved med at gennemføre sådanne dumsmarte finansielle spil i en verden, hvor ens valutareserver simpelthen bliver beslaglagt, og hvor reglerne ændres vilkårligt? Hvad sker der, når præsident Putin, der ikke er uvant med at træffe dristige beslutninger, når hans nations eksistens er på spil, retter opmærksomheden på sin egen centralbank?

Frankrigs præsident Macron giver i denne uge antydninger af, at han mener, at overlevelse kan indebære at bryde med ordrene om at isolere Kina og knytte sin økonomiske vogn til handelsaftaler med Kina. Selv om Macron helt sikkert er tilbøjelig til at lave numre, virker han i øjeblikket som en "Gibraltar-klippe" sammenlignet med Tysklands forpligtelse til slavisk at underkaste sig London-Washingtons krigspolitik. Selv Cypern havde ingen problemer med at trodse USA's plan om at få dem til at sende deres missiler til Ukraine, og fortalte Ukraines forsvarsminister Oleksii Reznikov, at han skulle rejse hjem tomhændet. Men Tyskland går skridtet videre og afvikler rent fysisk deres verdensberømte, energiintensive industrielle produktivitet. I næste uge planlægger de at nedlukke de sidste tre af deres atomkraftværker. Landene har altså klare valg at træffe.

Mexicos præsident, López Obrador, er på grund af inflation og fødevaremangel gået i offensiven og har indkaldt statsoverhovederne fra nabolandene til en videokonference. I løbet af den næste måned vil de mødes direkte i Mexico og inviterer resten af Central- og Sydamerika til at deltage. I USA har det tidligere kongresmedlem Dennis Kucinich udformet en "vejledende manual" til den nuværende forkludrede kongres for at gøre op med krigsfeberen og løgnene. Det er et simpelt

redskab til undersøgelse af Kongressen, der skal tage de beviser, som Seymour Hersh har fremlagt, om at præsident Biden og hans hold planlagde bombningen af Nord Stream-rørledningerne, og omdanne dem til en kompetent undersøgelse af Kongressen. Det omfatter indledningsvist et eksempel på en stævning til flådeministeren, for at undersøge de dykkere og sprængstoffer, der blev anvendt ved bombningen i september sidste år. Det er en slags grundlæggende advarsel. Med et fornuftigt og indlysende skridt kan Kongressen måske tage det næste skridt, og erkende at det, som Rusland lærer af Kinas økonomiske mirakel, er noget, som USA ærligt kan påstå, at vi opfandt først.

Mens I læser dette, er der ca. 96 timer tilbage til at organisere jeres egne sociale sammenkomster med henblik på en passende opfølgning på Glazyev-arrangementet – Schiller Instituttets forum den 15.-16. april med titlen: “Uden udvikling af alle nationer kan der ikke opnås nogen varig fred på planeten”. https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

En uge, hvor jøder, muslimer og kristne bør begynde at agere naturligt

Ikke korrekturlæst

Den 6. april 2023 (EIRNS)-Hvad enten det er påskens fejring af menneskehedens sejr over slaveriet, den åndelige refleksion i ramadanen, eller påskens begejstring for sjælens sejr over døden, er der noget vigtigt, sandfærdigt og smukt, som kunne

og burde være drivkraften i tankerne og handlingerne hos en stor del af menneskeheden i denne uge. Og ikke kun det, men man skulle tro, at enhver jøde, muslim eller kristen, der er behørigt bevæget og inspireret af det bedste i sin religion, ville være i stand til at opdage denne kvalitet blandt deres monoteistiske naboer, og at det ville forstærke deres sans for undren over den rigdom, som Skaberens verden rummer.

Men den nuværende virkelighed omfatter et monstrøst, kolossalt bjerg af synder i form af den 2.000.000.000.000.000.000.000 dollars store boble af finansielle derivater. Rystelserne og skælvne fra det dollarbaserede, vestlige finanssystem vil ikke forsvinde. Enhver fornuftig stat ville indkalde til en strategisk krisekonference, herunder ethvert land, der havde en interesse i at komme levende ud på den anden side af den finansielle boble, der er ved at implodere.

Der er ganske vist ikke mangel på usædvanlige sindsstemninger, der kan give næring til den nagende stemme, der påstår, at det ikke er muligt at komme ud af denne kulturelle og finansielle slingrekurs. Israels premierminister Netanyahu er i færd med at udløse religiøse stridigheder og et dybtliggende raseri mod palæstinenserne – og det i en af jødedommens helligste uger. Præsident Zelenskys øverste rådgiver, Podolyak, forklarede til Radio Free Europe: "Vi må udrydde alt russisk på Krim." Han var meget tydelig om, at den russisktalende befolkning dér, ikke skal have bøger eller film på russisk. Der skal være juridiske straffe for enhver fra Krim med russisk statsborgerskab – hvilket praktisk talt gælder for hele halvøen. Hvor grimt det end er, så blegner det i sammenligning med den abnorme sindstilstand hos en person, der åbenlyst praler med sådanne fantasier om sin overtagelse af Krim.

Dertil kommer det bizarre skuespil, hvor Ruslands minister for børns rettigheder i FN's Sikkerhedsråd forklarer, hvordan hun arbejdede for at redde de 2.000 forældreløse børn (blandt de 700.000 børn, som deres forældre bragte til Rusland som flygtninge sidste år), som blev reddet fra ukrainsk artilleri,

der skød ind i Donbas – mens Storbritanniens og USA's ambassadører fordømmer hende som en krigsforbryder for at have kidnappet ukrainske børn! (Det var forældreløse børn fra det tidligere område i Ukraine, som Kiev ved at dræbe tusindvis af Donbas-boere i løbet af de sidste ni år havde en vis andel i at gøre til forældreløse børn). Storbritanniens og USA's ambassadører havde den uforskammede frækhed at gå i spidsen for en udvandring (efterfulgt af Albanien og Malta) fra Sikkerhedsrådets møde – og derefter blokere for den sædvanlige webcast af sådanne vidneudsagn. Alt sammen grimme ting, men også den slags tankeløst vanvid, der kan underminere tilliden til, at der stadig findes en grundlæggende normal tankegang i verden.

Prøv at tage et eksempel fra den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev. Han sendte hele nummeret af den seneste ugentlige udgave af EIR's Strategic Alert til sin omfattende og meget engagerede læserskare på Telegram og inkluderede budskabet: "En opdateret gennemgang af aktuelle begivenheder om dette og andre emner... i et tidsskrift, der er grundlagt af den berømte tænker Lyndon LaRouche, som forudsagde det amerikansk-europæiske finanssystems sammenbrud for et kvart århundrede siden." <https://t.me/glazieview/3162>

Ikke for at forklejne resten af Strategic Alert-nummeret (om finansboblen og beslægtede emner), men Glazyevs indlæg indledes med annonceringen og linket til Schiller Instituttets konference den 15.-16. april med titlen "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten". Ikke alene omhandler denne titel, hvorfor der mangler en varig fred i denne verden, men den er faktisk også et fint eksempel på sund tænkning.

Denne konference er afgørende for at fremme den fornødne krisekonference for nationer, der skal begrave boblen af finansielle derivater, lægge denne fare til side og beskæftige sig med det langt mere interessante arbejde med at udvikle hver eneste nation. Hvis det ikke var nødvendigt at få det

gjort, ville det sandsynligvis ikke have en chance for at blive gennemført.

Man behøver ikke at være en eminent russisk økonom for at organisere sine venner og sin familie, sine naboer og netværk, nu – da tre store vestlige religioner henleder opmærksomheden på den menneskelige sjæls mirakuløse natur og kraft – men det kræver en vis indsats. Begynd her:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Organisering for at stoppe tredje verdenskrig

Den 4. april 2023 (EIRNS) – USA's tidligere præsident Trump blev anklaget for 34 forbrydelser som følge af en politisk og juridisk set, gennemskuelig og latterlig retsforfølgelse. Hvorvidt denne seneste udstilling af retssystemets anvendelse til juridisk krigsførelse – et resultat af ikke tilstrækkeligt at have anfægtet den politiske retsforfølgelse af Lyndon LaRouche – øger Trumps anseelse i vælgernes øjne, eller, i koordination med andre anklager, fastlåser ham i en retssag, der muligvis vil stemple ham som forbryder, er én ting sikkert: Denne udvikling vil, som var det hensigten, blive altopslugende.

I et bredt perspektiv på verdens anliggender har det anglo-amerikanske imperiums interne forbrydelser den fordel (hvis man kan sige det), at de først og fremmest berører de flere hundrede millioner mennesker, der bor her, selv om det er en lidt kortsynet fortolkning. Men de eksterne forbrydelser – de evige krige, ødelæggelsen af verdensøkonomien med henblik på

at give Rusland en lærestreg, angrebene på den frie diskussion på de sociale medier, forhindringen af udvikling gennem politikker som den grønne omstilling, "Great Reset" – truer med at udrydde menneskeheden helt og holdent ved at udløse den 3. verdenskrigs atomare brande, der vil opsluge hele planeten. Det er dér, opmærksomheden skal rettes hen!

Et rask opgør og hurtig angør er påkrævet, især i USA, hvis den planetariske civilisation skal overleve uskadt.

Den spirende udvikling af et nyt system baner vejen for en forbedret identitetsfølelse og en positiv mission, selv for de nuværende krigsførende magter, hvis befolkningen i USA, Storbritannien, EU og NATO forstår det.

De seneste udviklinger af dette blomstrende potentiale er den brasilianske politiske rådgiver Celso Amorims besøg i Rusland, den brasilianske præsidents kommende besøg i Kina, den store strøm af transaktioner i nationale valutaer for at undgå risikoen ved at bruge dollaren og BRICS-landenes mulighed for at lancere en ny valuta, lederen af KMT, Ma Ying-jeous, besøg på det kinesiske fastland, Irans præsidents accept af en invitation til at besøge Saudi-Arabien, enorme offentlige demonstrationer i Frankrig, og, selv i USA, fremkomsten af en bevægelse for "Defend the Guard", der har til formål at få de statslige regeringer til at erklære sig som modstandere af evindelige krige.

Befolkningerne i NATO-landene, og især i USA, må holde op med at opføre sig som vasaller for en politisk elite, der har uanfægtet magt, og forsvare deres ret til at bidrage med noget af varig gavn til menneskehedens fremtid som helhed.

Schiller Instituttets kommende konference den 15.-16. april, der er organiseret under titlen: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke blive nogen varig fred på planeten", har til formål at bringe det Globale Syd (den Globale Majoritet) sammen med den stadig mere selvhævdende fredsbevægelse i NATO-

landene for at udstikke en ny kurs fremad. Tilmeld dig på forhånd til konferencen for at kunne deltage i diskussionsprocessen forud for konferencen: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Det er ikke længere en unipolær verden; lad os bygge en ny nu

Den 3. april 2023 (EIRNS) – Det er blevet så indlysende, at selv de selvbedrageriske bankfolk i City of London og Wall Street må indrømme det: De kan ikke længere beordre alle nationer på planeten til at adlyde deres ordrer, og forvente at de bøjer sig og skraber og lydigt begår selvmord. “Det er ikke længere en unipolær verden”, bemærkede en ledende finansstrateg i den globale investeringsbank RBC Capital Market (Royal Bank of Canada) i dag med beklagelse over for Financial Times.

Den spekulative bankmand henviste tilsyneladende til Saudi-Arabiens overraskende meddelelse i dag om, at landet og et halvt dusin andre olieproducerende nationer havde besluttet at reducere olieproduktionen for at fastholde priserne, og i den forbindelse arbejde sammen med Rusland – mens briterne og Biden-administrationen havde krævet, at de skulle gøre det stik modsatte. Men bankmandens kommentar kunne lige så godt være blevet fremsat om et halvt dusin tilsvarende tendenser i den seneste periode.

Saudierne og kineserne er blevet enige om at handle olie med yuan ved hjælp af en clearingcentrals ordning uden for

dollarens kontrol, der omgør det dollarbaserede SWIFT-interbank afviklingssystem og i stedet anvender Kinas CIPS-system. De to lande matcher disse finansielle ordninger med opførelsen af et stort olieraffinaderi i Panjin, Kina til 12 mia. dollar, der skal håndtere ca. 210.000 tønder af saudisk råolie pr. dag .

Brasilien og Kina er ligeledes blevet enige om at gennemføre deres voksende handel og investeringer i yuan og reais, og også her vil CIPS fungere som clearingcentral og ikke SWIFT. Dette marked er vokset så hurtigt, at yuanen netop har afløst euroen som den næststørste valuta, som Brasiliens centralbank har i sin besiddelse. Også her drøftes der store fysisk-økonomiske udviklingsprojekter, herunder opførelsen af en bi-oceansk jernbanekorridor, der forbinder Sydamerikas Atlanterhavs- og Stillehavskyst, og det er sandsynligt, at Brasiliens præsident Lula vil underskrive et aftalememorandum om at deltage i Bælte- og Vej-Initiativet, når han mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing den 14. april. Lula vil også tale med Xi om det presserende behov for en forhandlingsløsning på krigen i Ukraine, som når som helst truer med at optrappes til en decideret atomkrig mellem supermagterne. Begge ledere har fremlagt fredsforslag med henblik herpå.

På samme måde har Sydafrikas udenrigsminister fremlagt et forslag om, at Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika – som sammen med Rusland udgør BRICS-landene – tager initiativ til at være værter for forhandlinger om at afslutte krigen i Ukraine. Sydafrika forbereder sig desuden aktivt på at være vært for det kommende BRICS-topmøde i august, hvor der vil ske en markant udvidelse af denne gruppe i form af BRICS-Plus.

Saudi-Arabien, Brasilien og Sydafrika – tre store nationer og vigtige regionale magter i Mellemøsten, Sydamerika og Afrika – agerer alle ud fra den simple erkendelse af, at det ikke længere er en unipolær verden. De er også i stigende grad bevidste – ligesom befolkningerne i USA og Europa – om, at

fred og udvikling går hånd i hånd.

Som det fremgår af titlen på Schiller Instituttets konference den 15.-16. april: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten".

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar vil være en af konferencens hovedtalere, og han har skrevet en artikel, der med rette kan ses som et diskussionsoplæg til de overvejelser, der vil finde sted på konferencen. Under overskriften "On the Precipice of Nuclear War: Russia/Ukraine Conflict" skriver Ramotar:

"I øjeblikket er der nogle vigtige forslag på bordet, som fortjener en seriøs overvejelse. I første omgang har vi pavens forslag om at bruge Vatikanet som mødested for fredsforhandlinger. Dette må støttes.

"Der er forslag fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet. Hun har foreslået ti punkter, som også forbinder fred med udvikling. Disse bør også overvejes meget alvorligt.

"For nylig har Brasiliens præsident Lula fremsat forslag, som har til formål at få landene til at engagere sig i at bringe denne farlige situation til ophør.

"Forslaget fra Kinas præsident Xi er velgennemtænkt og kan yde et vigtigt bidrag til genoprettelsen af freden i Europa og i verden.

"Alle de forslag, der er på bordet enkeltvis og kollektivt, kan danne grundlag for begyndelsen af processen mod fred. Alle disse forslag er værdifulde og har mange fælles standpunkter, som bør belyses."

Tilmeld dig Schiller Instituttets konference her: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Sidste skud på stammen i G7 – bankernes krise: dollaren selv

Den 2. april 2023 (EIRNS) – Mens Kina og Brasilien netop har indgået en aftale om at afvikle deres handel i Kinas yuan-valuta og gøre den til en kredit- og udlånsvaluta i Brasiliens økonomi, har de to lande hastigt solgt ud af deres centralbankers store beholdninger af amerikanske statsobligationer, ligesom den russiske centralbank gjorde tidligere, da den øgede sine beholdninger af guld og yuan. I løbet af 2022 solgte Brasilien for 22 mia. dollar – næsten 10 % af sine amerikanske statspapirer – og derefter yderligere 21 mia. dollar alene i marts 2023. Kina solgte for 175 mia. dollar i statsobligationer i 2022 og har reduceret sin engang enorme beholdning af dem med mere end en fjerdedel. Amerikanske dollaraktiver udgør stadig 80 % – men en stærkt faldende andel af den brasilianske centralbanks valutareserver, kinesiske yuan-aktiver udgør kun 5,4 %, men de stiger kraftigt og er ved at blive Brasiliens vigtigste handelsvaluta. Yuanens andel af Ruslands centralbanks reserver nærmer sig 30 %.

Men den kendsgerning, at Bank of Japan solgte 189 mia. dollars af selskabets statsobligationer i 2022, antyder, at der er mere til dollarens problem end BRICS-landenes planer om nye pengepolitiske ordninger og mere end det amerikanske finansministeriums beslaglæggelse af andre landes dollarreserver for at sanktionere dem; selv om disse er dele af den dynamik, der tiltrækker det "Globale Syd" ("Globale Majoritet") omkring BRICS-landene.

Den tredje, underliggende faktor er selvforskyldt, og det er den samme faktor, som har berøvet især den amerikanske økonomi produktive investeringer og produktivitetsvækst, og drevet mængden af ubetalelig spekulativ gæld – den såkaldte “alt-boble” – gennem samtlige lofter. Det er den amerikanske centralbanks politik med næsten nulrenter og massiv udstedning af penge i snart 15 år. Dette har forandret verdens største marked – det offentlige marked for amerikanske statsobligationer på 25 billioner dollars – fra at være et middel til opsparing og kreditgivning til et vildt ustabil og spekulativt kasino, der spilles af de største banker, hedgefonde og andre skyggebanker, og bruges som sikkerhed for hundredvis af billioner i derivatvæddemål. Netop disse spekulative finansbutikker og FED selv kommer til at besidde alle statsobligationer!

Den amerikanske centralbanks forsøg siden foråret 2022 på pludselig at ændre sig selv og skrue renten op, har resulteret i en vigende økonomi, starten på en “kreditklemme” og en faldende dollar. Dette fald er på ca. 8 % i de seneste fem måneder i forhold til andre betydende valutaer, herunder 7 % i forhold til den kinesiske yuan. Den gigantiske London-bank HSBC advarede den 29. marts om, at dollaren vil falde i mindst seks måneder endnu. Hvad de store banker og andre økonomer, der fremsætter disse advarsler, ikke har en anelse om, er den hastighed, hvormed dollaren kan falde, i betragtning af de store centralbankers ødelæggende politik, som nu har skabt en transatlantisk kreditkrise, der benævnes “bankkrisen”.

Lyndon LaRouche, i sin artikel fra 2000, “On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency”, viste at grundlaget for den amerikanske dollars status som international reservevaluta i 1940’erne-1960’erne var høj produktivitet og hurtige investeringer i teknologi og produktion af de hårde råvarer. [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf].

Dette råder Kinas økonomi nu over. Vejen er banet for nye

internationale kreditaftaler mellem de store BRICS-økonomier og opbygningen af BRICS New Development Bank, f.eks. til en egentlig international udviklingsbank for industrialisering og store infrastrukturprojekter i udviklingslandene.

Desuden ville vejen være åben for USA til at tilslutte sig disse nye kreditaftaler, og sætte dollaren i arbejde ved at skabe produktiv beskæftigelse for det amerikanske folk i forbindelse med genopbygningen af verden.

NATO's krigspolitik og dens tænketanke i London og Bruxelles risikerer en atomkrig i verden, selv om vi har grundlaget for fredsftaler. Biden-regeringens og Kongressens politik for krig mod Rusland og Kina og "sanktioner over for verden" for ikke at deltage i denne krig er ødelæggende for hele verden og tilmed for USA og dets befolkning.

Schiller Instituttet har mobiliseret stadigt større sociale og politiske kredse for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur baseret på alle nationers interesser. Det næste og største møde om en sådan politik er Schiller Instituttets online konference den 15.-16. april: "Verdensborgere foren jer! Uden udvikling af alle nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten". Tilmelding: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Det transatlantiske område må

ændres radikalt

Den 28. marts 2023 (EIRNS) – USA er vært for sin anden “Submit for Democracy”-begivenhed, som har vakt latterliggørelse på grund af gæstelistsens sammensætning, det overvældende hykleri, der gennemsyrrer diskussionerne, og de vilde fordrejninger, der er nødvendige for at præsentere ordet “demokrati” som værende, med Lewis Carrolls ord i hans *Through the Looking Glass*, “bare hvad jeg vælger at det skal betyde – hverken mere eller mindre.”

Samantha Power vil holde foredrag om “retsstatsprincippet” for de fremmødte. Antony Blinken vil afholde et arrangement med præsident Zelenskyj for at forklare, hvorfor krigen bør fortsætte (idet han udtrykker denne holdning ved at afvise ethvert reelt fredsskabende middel). Den amerikanske vicesstatsadvokat, Lisa Monaco, har talt om bestræbelserne på at forhindre de mere end 100 millioner amerikanske brugere af Tiktok i fortsat at kommunikere via platformen. En begivenhed på internettet vil hævde, at demokratier skal “stå imod misbrug af teknologi til at undertrykke, kontrollere, splitte og fratage rettigheder” – sådan som Twitter-filerne har afsløret, at USA har gjort. Holland, et medlem af EU, som har forbudt nyhedsformidlerne RT og Sputnik, vil stå i spidsen for et arrangement om, hvordan “ytringsfrihed og mediefrihed er en forudsætning for et velfungerende demokrati og et frit samfund”.

I mellemtiden finder det årlige Boao Forum for Asien sted i Kinas frodige Hainan-provins, der for første gang er helt åbent siden mødet før Covid for fire år siden. Omkring 2.000 deltagere er samlet fra 50 lande, herunder de 29 nationer der officielt arrangerer begivenheden. Australiens assisterende handelsminister deltager i mødet, hvilket er det første besøg af en australsk minister siden 2016. Premierministrene fra Singapore, Malaysia og Spanien er alle til stede. Dagens begivenhed fokuserede på industri, iværksætteri og Bælte- og

Vej-Initiativet. I løbet af de kommende dage er økonomisk udvikling, sundhedssamarbejde, global energiforsyning og geopolitik på dagsordenen.

40 amerikanske Syrien-“eksperter”, herunder tidligere regeringseksperter, har udfærdiget en skrivelse med en advarsel om de rædsler, der kan følge af den voldsomme stigning i den diplomatiske anerkendelse af og det stigende engagement med Syrien i regionen. En sådan normalisering “undergraver det internationale samfunds evne til at forme en politisk proces, der har til formål at opnå en meningsfuld løsning på krisen”, beklager de, samtidig med at de erkender, at deres ambition om at påtvinge Syrien en ny regering er vaklende.

Det gamle system fungerer ikke længere, og den Globale Majoritet øjner for mange nye muligheder til at ønske at opretholde en troskab mod det, der har udviklet sig til en rådden transatlantisk politisk konsensus. Vi ser en erkendelse af dette også inden for den transatlantiske verden i de vedvarende franske protester og Berlins afvisning af en selvmorderisk grøn politik for byen.

Da en tredje verdenskrig med atomvåben truer, må USA og andre NATO-nationer ændre deres kurs radikalt af hensyn til freden og menneskehedens overlevelse.

“Uden udvikling af alle nationer kan der ikke blive nogen varig fred for planeten”

Opbyg til Schiller Instituttets konference den 15.-16. april med denne
titel: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Din ret til at stemme er blevet afskaffet

Den 26. marts 2023 (EIRNS) – Ifølge schweizisk lov skulle Credit Suisses aktionærer stemme om UBS's overtagelse, men UBS ville ikke deltage i det tvungne ægteskab uden massive finansielle forpligtelser fra staten og et massivt tab for Credit Suisses aktionærer. Sidstnævnte ville ikke blive godkendt af aktionærerne. Hvad gør en regering? Lynhurtigt ændrede de simpelthen loven og fjernede afstemningen.

De finansielle myndigheder gjorde det klart for Frankrigs præsident Macron, at de offentlige pensioner skulle "reformeret" – det vil sige, at pensionsalderen forhøjes med to år. En sådan krænkelse af befolkningen ville næppe blive godkendt af deres lovgivende forsamling. Også her er løsningen – afskaf afstemninger om sagen.

Og forvent ikke, at konsekvenserne af de redningsplaner, der er blevet indført på hastemøder bag kulisserne af "finansielle myndigheder" – som f.eks. Janet Yellens fredag aften i "Financial Stability Oversight Council"-affæren – bliver håndteret anderledes.

Finansmarkederne elsker demokratiet, lige indtil de ikke gør, og læren heraf er, at vælgerne er velkomne til at stemme om næsten hvad som helst, så længe den finansielle spekulation er eneherkeren i byen.

Det viser sig, at der er en konflikt mellem "demokrati" og "autokrati" – men ikke den konflikt, som de vestlige meningsdannere fremhæver, og som Biden elsker at prædike om. Den falske debat mod dem, der betegnes som "autokrater", lederne af de lande, der har gjort modstand mod finansiel

spekulation, og som bruger regeringsmagten til at forsvare en vis opfattelse af deres befolknings generelle velfærd. I den nuværende vestlige verden er demokratiet fint i forbindelse med "identitets"-spørgsmål, men når der sker et finansielt hjerteanfald, og der opstår et opgør mellem befolkningernes overlevelse og opkøbet af endnu en omgang finansiell spekulation, bliver "demokratiets" påskud afsløret. Samfundet har ikke råd til, at du kan stemme.

Hvad sker der med 33 billioner dollars i amerikansk statsgæld, når man får lov til at overveje spørgsmålet, hvad chancerne er for, at en sådan gæld bliver tilbagebetalt? Og, sideløbende hermed, hvor forestiller nogen sig, at midlerne til redningspakker til bankerne egentlig kommer fra? Kan en sådan størrelse, som i årtier har dækket spekulanternes væddemål, når de taber, virkelig holde fingrene fra de angiveligt øremærkede midler i det sociale sikringssystem? Når det kommer til stykket, vil Biden så, ligesom Macron har gjort det, give efter for plyndringen af sådanne urørlige opsparinger? Vil sagen blive sat til afstemning hos jer eller jeres valgte repræsentanter?

Det "amerikanske systems" økonomiske strategi af Alexander Hamilton og hans vanddrevne projekter, af Abraham Lincoln og den transkontinentale jernbane, af Franklin Roosevelt og TVA, af John F. Kennedy og "Apollo"-programmet er reelle. USA gjorde det bedre og længere end nogen anden. Den nuværende virkelighed og ironi er imidlertid, at Kina, der styres af det kinesiske kommunistparti, er mere amerikansk end nogen anden stormagt på planeten lige nu. Kreditudstedning baseret på faktiske fysisk-økonomiske projekter, den gammeldags mistillid til finansielle former for spekulationsspil og den centrale forpligtelse til at øge befolkningens generelle velfærd har været nøglen til at bringe 800 millioner kinesiske borgere ud af fattigdom i løbet af de sidste mere end 30 år.

For ti år siden blev Kinas præsident Xi Jinping valgt for første gang, og hans tilbud om et program til udryddelse af

fattigdom, om opbygning af en middelklasse og om at brødføde de milliarder af underernærede i verden med sit Bælte- og Vej-Initiativ har givet næring til de underudviklede befolkningsgruppers længe frustrerede håb. Dette tilbud er ikke blot, som Lincoln ville sige, menneskehedens sidste bedste håb, men det er faktisk USA's sidste bedste håb om at komme ud af dets egen gældsfælde.

Hvorfor skulle finansspekulanterne og den permanente "krigsbande" ellers bruge så meget energi på at fremstille Kina som jeres fjende?

I øjeblikket er det globale flertal af nationer ved at gå ombord i Bæltet & Vejen, ikke i den gennemsigtigt forlorne operation "demokrati i kamp mod autokraterne". Underskriv og rundsend i dag Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches "Opfordring til en international krisekonference for at reorganisere det bankerotte finanssystem": https://schillerinstitute.nationbuilder.com/reorganize_the_bankrupt_financial_system

I morgen og i løbet af de næste to uger kan du drive fortvivlelsen ud af dit hjerte og frygten ud af din stakkels sjæl. Organiser dig selv og alle, du holder af omkring den enkle og uundgåelige kendsgerning, at: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke blive nogen varig fred på planeten" – titlen på Schiller Instituttets kommende konference den 15. april: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Det kaldes at stemme med fødderne.

Klik her for panellerne 2-4. Online konference lørdag- søndag den 15. og 16. april 2023 kl. 15 eller senere: Uden udvikling af samtlige nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten

Panel 1:

Tilmelding her.

Konferencen kan også ses live eller senere på denne side.

PANEL 1- lørdag 15. april, kl. 15:00-18:00: Den voksende fare for 3. Verdenskrig understreger nødvendigheden af en ny sikkerhedsarkitektur

Der er en voksende og ekstrem bekymring for, at den nuværende geopolitiske konfrontation mellem USA, Storbritannien og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side kan føre til en optrapning og en global, muligvis atomkrig. Dette kommer til udtryk i en række fredsplaner vedrørende krigen i Ukraine fra Kinas Xi Jinping, Brasiliens Lula da Silva, Tyrkiets Recep Erdogan og pave Frans. Det, der er nødvendigt nu, er hurtigt at overvinde geopolitikken og indføre en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle verdens landes interesser.

Moderator: **Dennis Speed**, The Schiller Institute (U.S.)

1. **Helga Zepp-LaRouche** (Germany), Founder, The Schiller Institute, Keynote Address: "Great Prospects for the Development of the Global Majority"
2. **Connie Rahakundini Bakri** (Indonesia), Lecturer, strategic analyst, "Quadruple Foundations Towards Building the World Anew"
3. **Charles Liu** (China), Founder, HAO Capital; Senior Fellow at Taihe Institute, "The Secret of the Chinese Economic Success"**Brief Q&A Session**
4. **Amb. Igor Romanchenko** (Russia), Ambassador of the Russian Federation to Peru; Greetings to the Conference
5. **Dr. Alexander Bobrov** (Russia), Acting Dean of the School of Government and International Affairs, MGIMO University (Moscow State Institute of International Relations): "New Security Architecture in the Mirror of Russia's Foreign Policy Concept 2023."
6. **Scott Ritter** (US), former UN Weapons Inspector in Iraq
7. **Wolfgang Effenberger** (Germany), Author, "The Foundations of International Law"
8. **Michael von der Schulenburg** (Germany), former UN/OSCE Diplomat; "The Absolute Importance of the U.N. Charter"
9. **Lt. Col. (ret.) Ralph Bosshard** (Switzerland), Swiss Armed Forces; consultant, military-strategic affairs; "The War in Ukraine is an Indicator and Accelerator of the Decline of the West"

PANEL 2 – lørdag 15. april, kl. 19:00-22:00: Den " Globale Majoritet " og den internationale fredsbevægelse kæmper for det samme formål

Nationer i det såkaldte "Globale Syd", som for nylig blev beskrevet præcist som den "Globale Majoritet", sætter en stopper for den såkaldte "Regelbaserede Ordens" yderligere plyndring af deres nationer og ødelæggelse af deres suverænitet. De er fast besluttet på at gøre en ende på kolonialismen en gang for alle. Den fremvoksende fredsbevægelse i Europa og USA, som tilsidesætter splittende

ideologier, tager fat på det samme underliggende problem: at det transatlantiske finanssystems sammenbrud er drivkraften i retning af krig.

Moderator: **Stephan Ossenkopp**, The Schiller Institute (Germany)

1. **Diane Sare** (US), LaRouche Candidate for United States Senate, 2024; Keynote Address
2. **H.E. Donald Ramotar** (Guyana), Former President of Guyana
3. **Prof. Georgy Toloraya** (Russia), Deputy Director, Russian National Committee on BRICS Research "The Expanding Role of the BRICS+ in Shaping a Better World"
4. **Herman (Mentong) Tiu Laurel** (Philippines), Political commentator, Organizer of the Philippine BRICS Strategic Studies think tank; "The LaRouche Movement Combatting the Remilitarization of the Philippines"
5. **Mutalemwa George** (Tanzania), Africa Peace and Development Network
6. **Nick Brana** (US), National Chair, People's Party
7. **US Peace activist**
8. **Jack Gilroy** (US), Organizer, Pax Christi, NY State/ Pax Christi International; Board Member, New York Veterans for Peace
9. **Michel Cibot** (France), Mayors for Peace

Q&A Discussion Period

PANEL 3 – søn. 16. april, kl. 15:00-17:30: Stop kasinoøkonomien, før det er for sent

Det transatlantiske finanssystems systemiske sammenbrud ødelægger hele nationers fysiske økonomi og driver verden i retning af krig. Der er en fornyet diskussion om behovet for en Glass/Steagall-konkursbehandling af det internationale finanssystem for at gøre en ende på kasinoøkonomien, samt om behovet for Lyndon LaRouches Fire Love. Verden, og alle nationer i den, må gå tilbage til fysisk økonomi i stedet for

pengepolitiske værdier. Et vigtigt eksempel herpå er landbrugssektoren, som skal kunne dække verdensbefolkningens internationale fødevarebehov. Et manifest fra landmænd fra hele verden er under udarbejdelse og vil blive drøftet under dette panel.

1. Moderator: **Claudio Celani**, *EIR Strategic Alert* (Italy)

1. **Video of Lyndon and Helga LaRouche at Moscow press conference on the eve of their testimony at Russian State Duma hearings (2001):** “The Policy Changes Needed to Overcome the Collapse”
2. **Dennis Small** (US), *Executive Intelligence Review* (US); Keynote Address: “The Missing Ingredient: LaRouche’s Principles of Physical Economy”
3. **Cong. Benjamin Robles** (Mexico); “The Fight for Food, the Fight for a New World Order”
4. **Robert “Bob” Baker** (USA) Schiller Institute Agriculture Commission—“Three Principles”; **Dr. Jaap Hanekamp** (The Netherlands) Chemist, Professor, University College Roosevelt; “End the Nitrogen ‘Scientism’ Scare; Produce Food”; **Philippe Grégoire** (France) President of the National Movement of Cattle Breeders from Our Regions: “Cooperation, Not Competition for the Development of Each Country”; **Bill Bullard** (USA) CEO of R-CALF USA “We Food Producers Stand Together”; **James “Jim” Moore** (USA) Former President Alaska Trollers Association: “Anti-Monopoly Collaboration, Plus Science and Morality Mean Food for All”
5. **Julio De Vido** (Argentina), former Minister of Economics and Public Works, former member of Congress: “The Future Challenges Us: Resilience or True Transformation”
6. **Marcos de Oliveira** (Brazil), Publisher, *Monitor*

Mercantil: "Brazil Is Back"

7. **Pedro Páez** (Ecuador); former Minister for Economic Policy (2007-2008), "Three Pillars of the Alternative to the Bankrupt System of Financial Speculation"
8. **Diogene Senny** (DR Congo); Secretary General of the Pan-African League – UMOJA; "Debt Cancellation to Generate an African Renaissance"
9. **Dr. Mohammad A. Toor** (Pakistan-US), Chairman of the Board of the Pakistan-American Congress; "The World Needs the New Model of Development of the BRI"
10. **Simon Miller** (US); LaRouche Youth Movement: "Belarus's Great Stone Industrial Park in the New Silk Road"

Q&A Discussion Period

PANEL 4 – søn. 16. april, kl. 18:30-21:00: Det nødvendige filosofiske grundlag for det nye paradigme

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, foreslog i november sidste år ti principper som grundlag for at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse omfatter behovet for at bringe menneskets fysisk-økonomiske praksis, der er centreret om videnskabelig og kulturel kreativitet, i overensstemmelse med det fysiske univers' love, og de underliggende filosofiske spørgsmål om menneskesynet, herunder bekræftelsen af at mennesket er karakteristisk godt, og at alt ondt er et resultat af manglende udvikling – og derfor kan bringes til ophør.

KONCERT – søndag den 16. april kl. 22:00: De fire paneler på konferencen vil blive fulgt op af en koncert med Schiller Instituttets kor: "Lad os have fred: Händels Messias"; Online & St Paul & St Andrew.

1. Moderator: **Helga Zepp-LaRouche**, Schiller Institute (Germany)

1. **Jacques Cheminade** (France), President, Solidarité et Progrès, former French Presidential Candidate
2. **Dr. Chandra Muzaffar** (Malaysia), Founder and President, JUST International; "The Importance of the Chinese and Russian Engagement in Southwest Asia and the World"
3. **Amb. Chas Freeman** (US), former US Ambassador to Saudi Arabia, former Deputy Chief of Mission to China; "Chinese Diplomacy Replaces U.S. Militarism in the Mideast"
4. **Prof. Cord Eberspaecher** (Germany), "The Amazing Lack of China Competency in the West."
5. **Graham Fuller** (US), former U.S. diplomat, former Vice Chairman of the CIA's National Intelligence Council; "China Supersedes U.S. 'Weaponization' of Diplomacy With Development"
6. **Shakeel Ahmad Ramay** (Pakistan), CEO, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development; "A Contribution to the Discussion of Principles"

Tilmelding her.

CONCERT—Sun., April 16, 4:00 p.m., ET.: The four panels of the conference will be followed by a concert by the Schiller Institute Chorus: "Let Us Have Peace: Handel Messiah"; Online & St Paul & St Andrew

Get concert tickets to view online

Lidt mere end et år efter at krigen i Ukraine, som i virkeligheden allerede var begyndt i 2014, eskalerede med den russiske militære operation, er det meget tydeligt, at det virkelige problem ikke er Ukraine. Det er en stedfortræderkrig mellem USA, Storbritannien og NATO på den ene side og Rusland

på den anden side – samtidig med at en konflikt med Kina også truer. Det egentlige anliggende er, at nationerne i det Globale Syd forsøger at slippe af med den koloniale orden, denne gang for altid, og at de nu er blevet den Globale Majoritet.

Schiller Instituttet har fra starten på en række konferencer, der begyndte den 9. april 2022, insisteret på, at den eneste løsning på denne krise ville være oprettelsen af en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Dette synspunkt deles af flere og flere kræfter i verden. Det seneste eksempel herpå er det kinesiske 12-punkts-forslag for Fred i Ukraine.

For fem måneder siden lancerede Schiller Instituttet den igangværende runde af internationale konferencer for "Verdens politiske og sociale ledere": Stop faren for atomkrig nu" den 7. oktober 2022, og verden har ændret sig dramatisk. Der er et "tektonisk skift" i gang i verdenspolitikken, hvor nationerne i det Globale Syd sætter sig op imod den unipolære verdensorden med krige og dødbringende finansielle plyndringer fra Wall Streets og City of Londons finansinteresser.

Tyngdepunktet i verdensudviklingen har nu flyttet sig til den Globale Majoritet. I modsætning til propagandaen i de vestlige massemedier er det ikke Rusland og Kina, der er isoleret. Det er Vestens politik, som ikke længere accepteres af flertallet af verdens befolkning. Kinas 12-punkts-fredsforlag for Ukraine er i øjeblikket genstand for en bred diskussion. Dette falder i tråd med pavens tilbud om, at Vatikanet kan fungere som mødested for forhandlinger uden forhåndsbetingelser, med den brasilianske præsident Lulas forslag om en "fredsklub" bestående af en række nationer i Syd, der skal hjælpe med at finde en forhandlingsløsning på krigen, og med talrige andre forslag på internationalt plan.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, har

hilst det kinesiske forslag velkomment og har tilbudt sin egen udarbejdelse af ti principper, der bør ligge til grund for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som et forhandlingsoplæg i samme retning.

Den kendsgerning at de Globale NATO-nationer, anført af Storbritannien og USA, afviste Kinas fredsforslag uden videre, næsten før de havde læst det færdigt, afslører, at deres faktiske politik, som de selv har erklæret offentligt, er at splitte og inddæmme Rusland og Kina – helt frem til og inklusive et atomopgør med disse atommagter.

Ethvert land, der ikke vil tilslutte sig denne unipolære politik, trues nu med "Nord Stream"-behandlingen. Tilsløringen af ansvaret i denne sag betyder, at faktiske militære angreb på civil infrastruktur nu er en legitim mulighed overalt i verden.

Den drivende kraft bag al denne krigsfare udspringer af den systemiske sammenbrudskrise i det transatlantiske system med dets 2 billioner dollars i ubetalelige finansielle aktiver. Politikken med dramatiske renteforhøjelser, som den amerikanske centralbank er ved at presse igennem, betyder en nært forestående bankerot og økonomisk og social opløsning i de sydlige lande.

Derfor er kampen for at stoppe faren for atomkrig og kampen for at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle den samme kamp. Den vil enten blive vundet sammen eller tabt sammen. Og hvis de vestlige magter fastholder deres nuværende kurs, bliver atomkrig mere og mere sandsynlig. Hvis vi ikke ændrer os, vil vi høste det, vi har sået, og vi vil sandsynligvis ikke engang være til stede til at fortælle den sørgelige historie til vores børn og børnebørn.

I dag står det indlysende klart, at Ruslands og Ukraines sikkerhed er uløseligt forbundet med hinanden. Kun Rusland kan garantere Ukraines sikkerhed, og Ukraine kan bidrage til at

garantere Ruslands sikkerhed, bl.a. ved at etablere sin neutralitet som led i en forhandlingsløsning på konflikten.

Den 17. november 2022 udsendte arrangørerne af konferencerne "Stop faren for atomkrig nu" en erklæring og en opfordring til handling, som vi stadfæster på nuværende tidspunkt:

"Vi anerkender og understreger, at Rusland, ligesom USA, NATO, Ukraine og alle andre lande, har legitime sikkerhedshensyn, som skal tages i betragtning og blive en af hjørnesteenene i den nye sikkerhedsarkitektur. En tilbagevenden til de vellykkede principper fra den Vestfalske Fred i 1648 – respekt for suverænitet, engagement i modpartens bedste og eftergivelse af gæld, der umuliggør ægte økonomisk udvikling, er den slags arkitektur, vi efterstræber i dag.

"Det fælles bedste for den ene menneskehed er den obligatoriske forudsætning for det gode for hver enkelt nation. Således vil vi blandt alle verdens nationer være i stand til at bidrage til at opbygge en organisation af borgere med fælles global indsats og på den måde etablere os som en drivkraft, der kan påvirke den internationale politiske debat.

"Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores mangfoldige og naturlige forskelle – til at deltage i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af den alternative økonomiske politik med henblik på at erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system baseret på produktion og fremskridt, der kan opfylde behovene hos en voksende verdensbefolkning."

Verden har et påtrængende behov for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som repræsenterer alle verdens landes interesser. Helga Zepp-LaRouche har foreslået ti principper som et grundlag for en sådan arkitektur. Præsident Xi Jinpings tre initiativer, det Globale Sikkerhedsinitiativ (GSI), det Globale Udviklingsinitiativ (GDI) og det Globale

Civilisationsinitiativ (GCI), er en klar repræsentation af dette koncept.

HVOR: schillerinstitute.com

Tilmelding her.

Schiller Instituttets ungdomskonference: “At gøre en ende på kolonialismen: En mission for alle unge

Ikke korrekturlæst. Uddrag fra videoen med Helga Zepp La-Rouches tale

Panel 1: Deltag i det Globale Syd i fred gennem udvikling
(<https://youtu.be/hmyfcdk6IqI>)

Panel 2: The Scientific Mission of the One Mankind
(<https://www.youtube.com/watch?v=ZSw8e0i06UY>)

Lørdag den 11. marts 2021

Konferencen åbnes med Schiller-korets sang af kanonen “Dona Nobis Pacem”

JOSÉ VEGA: Godmorgen til alle her i salen, og hvad det end er for jer ude i verden, så god eftermiddag, god aften og godmorgen eller godnat. Jeg vil gerne takke jer alle for at

være kommet til vores ungdomskonference, som Schiller Instituttet er vært for. Vi har et godt rum fyldt med mennesker her, og jeg takker også dem, der ser med internationalt.

Vi befinder os på et punkt, hvor verden enten kan vælge at sprænge sig selv i luften, eller den kan vælge at samarbejde med hinanden i gensidig respekt for hinandens suverænitet, men også med gensidig udvikling. Så jeg er faktisk optimistisk med hensyn til fremtiden, og en af grundene hertil er den næste person, som vil tale – Helga Zepp-LaRouche. Jeg vil ikke sige for meget, men hendes ti principper for et nyt paradigme har inspireret mig til at handle og gribe ind over for politikere og kæmpe for en bedre fremtid for alle. Jeg vil gerne takke jer alle for at lytte med og være her sammen med os. Med det vil jeg give ordet til grundlæggeren af Schiller Instituttet og en fantastisk kvinde, Helga Zepp-LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: God dag, god eftermiddag, hvor end du er. Jeg vil faktisk gerne tilslutte mig José i hans eller din optimisme. For jeg mener, at vi befinder os i et absolut revolutionært øjeblik i historien. Og der er ikke noget bedre tidspunkt at være aktiv og leve på, end når man oplever en sådan epokal forandring, som vi oplever den lige nu. Jeg har lige set vores egen Bob Baker på en internetkanal, som netop har talt til et møde med hollandske landmænd i Haag. Det var en enorm begivenhed, der var omkring – jeg ved det ikke; nogle siger 100.000, måske mindre; men der var mange mennesker. Og det, der står på spil, er selve eksistensen for to tredjedele af de nederlandske landmænd, som ifølge et dekret fra regeringen skal gå konkurs. De kæmper deres livs kamp. Bob Baker bragte solidaritetshilsner fra de amerikanske landmænd sammen med nogle canadiske landmænd og sagde, at alle disse landmænds kamp for at producere nok mad til en sulten verden faktisk er den samme. Så det vil De høre mere om.

Så skiftede jeg kanal og så en stor demonstration i Paris, som har stået på i hele ugen. Den franske fagbevægelse – CGT og

andre – lover, at de kun vil stoppe, hvis Macron tager sine såkaldte pensionsreformer tilbage. Men det handler ikke om pensioner, det handler om Frankrigs fremtid, for mange mennesker ved virkelig, at det, vi kæmper om, er selve menneskehedens eksistens, for vi står ved en skillevej, som José sagde, hvor vi enten kan sprænge os selv i luften eller blive sprængt bedre i luften, eller vi går i retning af et nyt paradigme.

Den gode nyhed er, at der lige nu siden i går er en diplomatisk revolution i gang i hele Mellemøsten og Sydvestasien. Udtrykket diplomatisk revolution er på en måde et paradoks, for enten har man en diplomatisk løsning, eller også har man en revolution. Men i dette tilfælde er det diplomatiet, der har skabt revolutionen. Det er virkelig vigtigt, for det, der skete i går, er, at den ansvarlige for udenrigspolitikken i Kina – han er ikke længere udenrigsminister, men er nu i en anden stilling med ansvar for Kinas udenrigspolitik – Wang Yi, meddelte, at Saudi-Arabien og Iran gennem Kinas mægling vil indlede diplomatiske forbindelser inden for to måneder. Dette ændrer hele Mellemøsten.

For dem af jer, der ikke har fulgt med i politikken i Sydvestasien, så har denne region siden Sykes-Picot, den berygtede traktat fra 1916, været cockpit for krige mod Rusland, for destabilisering af Asien, hvorved briterne og franskmændene på det tidspunkt ville sætte nationerne i Sydvestasien op mod hinanden med henblik på manipulation. I den seneste tid, siden kuppet mod Mossadeghs regering i 1953 i Iran, som indførte shahen, har denne region været legeplads for så mange forfærdelige spil. I den seneste periode har det været de såkaldte “humanitære” interventionskrige mod Afghanistan, Irak og Syrien, den frygtelige borgerkrig eller krig i Yemen var resultatet, Libyen. Dette er nu afsluttet – og det er stort – gennem diplomati.

Det er et tegn på det nye paradigme for, hvad der kan ske i

hele verden. Det er hele pakken; det er ikke kun Saudi-Arabien og Iran. Det drejer sig om Kina, det drejer sig om Bælte- og vejinitiativet, det drejer sig om BRICS-landene og de 24 lande, der har ansøgt om medlemskab af BRICS og dermed om et nyt økonomisk system. Det indebærer afslutningen på petrodolaren og begyndelsen på en ny valuta baseret på helt andre principper. Det indebærer en ændring i praktisk talt alle lande.

Iran er blevet straffet af USA med meget hårde sanktioner hele tiden. Præsident Putin har netop talt i telefon med Irans præsident Raisi, og en af de nyeste dele af denne aftale er, at Rusland sælger Su-35 kampfly til Iran. Det betyder, at i betragtning af at Rusland er yderst bekymret for, at Iran ikke udvikler atomvåben, ligesom alle andre i regionen, er jeg – uden at have set nogen tekst eller noget bevis – mit absolutte gæt, at Rusland ikke ville sælge disse Su-35 kampfly til Iran, hvis der ikke var en aftale, hvor Iran indvilliger i ikke at bygge atomvåben, hvilket ville være meget vigtigt.

Der har hele tiden været en kamp mellem Saudi-Arabiens og Irans stedfortræderstyrker – f.eks. i Libanon, i Syrien og i Yemen. Så man kan absolut gå ud fra, at nu, hvor der er fred mellem disse to store lande, vil alle disse konflikter i Libanon, i Syrien og i Yemen kunne løses, og det er meget tænkeligt, at man i en meget nær fremtid kan se forhandlinger mellem Saudi-Arabien og Houthierne i Yemen, og at denne forfærdelige krig kan få en ende. For Saudi-Arabien betyder det naturligvis, at de helt har opgivet deres alliance med briterne, alle disse hemmelige militære aftaler med BAE om våben, som meget vel kan være på affaldsdepotet. Og det er klart, at Saudi-Arabien skifter til Kina, fordi det opfatter Kina som vinderen i hele denne situation. Det betyder f.eks., at Tyrkiet sandsynligvis også snart vil forhandle med Syrien. Jeg mener, at de amerikanske tropper i Syrien – som er ulovlige, og som vi lige har kæmpet for at få fjernet – ikke kan blive der, når hele regionen bevæger sig i en anden

retning. Så de amerikanske troppers eksistens vil være uholdbar, og jeg mener, at dette er et absolut eksempel på, at hvis man har en god vilje og en plan, kan man faktisk få fred i hele verden.

Det betyder også, at genopbygningen af regionen kan begynde, for allerede i 2015, da præsident Xi Jinping besøgte Iran, Saudi-Arabien og Egypten, var det dengang et gennembrudsbesøg, og nu kan man se frugterne heraf. Det betyder, at Bælte- og vejinitiativet, den nye silkevej, vil blive udvidet ud over Iran, ud over Pakistan, til genopbygning af Afghanistan og til genopbygning af især Syrien og Yemen. Så jeg synes, at det er en helt fantastisk nyhed. Jeg kan kun sige, at det er et eksempel, som kan kopieres overalt, hvis man anvender princippet i Kinas globale sikkerhedsinitiativ – det er Xi Jinpings politik – eller konceptet om den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som Schiller Institutet har fremmet. Og det vil jeg vende tilbage til, for det er det egentlige formål med hele min diskussion.

Til alle de mennesker, der altid siger: "Åh, I kan alligevel ikke gøre noget, de stærke kræfter er for store", kan jeg give et eksempel her. Man kan ændre noget: Hele Mellemøsten har lige ændret sig dramatisk. Det har konsekvenser langt ud over dette område, for man kan være helt sikker på, at alle landene i det globale syd nu vil se på Kina som den succesfulde mægler af dette, på en måde kan man sige, at ikke alene er petrodolaren død, den unipolære verden er definitivt død, og magtcentret i verden har netop flyttet sig. Det er utroligt!

Det betyder, at mange ting vil ændre sig. En ting, der vil ændre sig, er, at dollarens rolle som verdens reservevaluta ikke længere eksisterer på grund af dollarens våbenisering, fordi USA havde konfiskeret russiske aktiver for 300 mia. dollar, 10 mia. dollar af afghanske aktiver, og mange andre lande var også ofre for sådanne foranstaltninger. På grund af denne bevæbning er alle disse lande i et stykke tid begyndt at af-dollarisere sig, hvilket betyder, at de handler med deres

nationale valutaer. Og grundlæggende på grund af sanktionerne mod især Rusland har Rusland og Kina – og nu i samarbejde med mange andre lande i det globale syd – taget skridt til at skabe en alternativ valuta, som er baseret på helt andre principper end dollarsystemet var, nemlig ikke monetaristiske principper, men hårde råvarer. Og det er faktisk et forslag, som blev fremsat for mange år siden af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, hvis politik i meget stor udstrækning gennemføres lige nu.

Dette er virkelig utroligt vigtigt, fordi hele det globale syd, som blev presset af USA, af briterne, af EU-Kommissionen, af NATO til at fordømme Rusland for den såkaldte “uprovokerede aggression” i Ukraine, og de nægtede. Halvfjerds procent af alle lande tog ikke stilling til Rusland, eller de holdt sig neutrale, eller de nægtede bare at underskrive en sådan fordømmelse. Det skyldes grundlæggende, at i det sidste år – i begyndelsen var alle overraskede og chokerede osv., og der var en masse fordømmelser af Rusland i begyndelsen. Men dette har ændret sig. Landene i det globale syd køber ikke længere denne historie om den “uprovokerede” krig, og de kigger nu alle sammen på Kina. Og på grund af den strategiske alliance mellem Kina og Rusland, som blev indgået den 4. februar 2022, er dette naturligvis nu den nye magtkonstellation.

Når man ser på situationen i Ukraine – og jeg siger dette med al forsigtighed, på grund af manglen på reelle verificerbare oplysninger fra krigszonen – er det meget svært at sige. Men det ser ud til, at Rusland går massivt fremad, og at Ukraine ikke vinder – i modsætning til al propagandaen. Der er faktisk tegn på, at der kan ske en ændring. Man skal ikke undervurdere, da Kina fremsatte sit 12-punkts fredsforslag for Ukraine, som straks blev fordømt af Biden – han kaldte det “irrationelt” – af von der Leyen, af Stoltenberg. Zelenskyy, Ukraines præsident, sagde nej, han finder det meget interessant, og han ønsker at tale med Xi Jinping om det. De kan være sikker på, at alle mennesker i Ukraine, selv de hårde

militærfolk, men især det ukrainske folk, der bliver kværnet, ser på denne fred i Mellemøsten og Kinas rolle, og måske vil de overveje, at det måske er en bedre løsning. Hvis Ukraine udvikles inden for rammerne af Bælte- og vejinitiativet ved at bygge korridorer mellem Europa og Asien, kan Ukraine genopbygges i stedet for at blive kværnet ned til den sidste ukrainer. Så dette er et meget modent tidspunkt. Og naturligvis er historien om Ruslands "uprovokerede" krig virkelig ved at smuldre, fordi der nu er flere og flere ekstremt vigtige forskere, diplomater af alle slags, der begynder at sige historien, som den var, nemlig at den ikke var uprovokeret, men at det var den neo-koniske politik siden 1991, der blev videreført. Målet var ikke kun at gennemføre et regimeskifte i Rusland for at slippe af med Putin, men vi er lige nu ved at udarbejde en dokumentation, der viser, at målet netop er at skære Rusland i ikke tre stykker, som Brzezinski sagde, men i ti stykker. Det forklarer meget af det, hvorfor Rusland gør, som de gør.

Jeg kan desværre ikke komme ind på alle de emner, jeg gerne ville have været inde på, men lad mig blot nævne to sidste punkter. Det ene er Nord Stream. Nord Stream-historien, der blev offentliggjort af Seymour Hersh, at det var USA – og han har givet utrolige detaljer om, hvordan det blev gjort. Mainstream-medierne har fuldstændig blokeret den. De har ikke diskuteret den i nu seks måneder. Så, efter at Biden mødtes med den tyske kansler Scholz for en uge siden, hvor presset stiger og stiger, at sandheden måske kommer frem, kom de med denne latterlige dækhistorie om, at det var en eller anden båd lejet i Rostock i det nordlige Tyskland. Og at seks personer – to dykkere, en kaptajn, to hjælpere og en læge – skulle have plantet denne sabotage af Nord Stream-rørledningerne. Ingen i verden tror på det, og det, der er så hårrejsende, er, at den tyske statsadvokat i Tyskland grundlæggende siger, at det var deres efterforskning. Og det er der ingen, der tror på.

Husk på, at i Watergate var mørklægningen mere ødelæggende end

den egentlige forbrydelse. Så hvis denne sag går videre, og det vil den – Rusland insisterer nu absolut på en international undersøgelse – kan det føre til EU's sammenbrud. For hvis Norge laver sabotage mod Tyskland og de andre lande, og USA og NATO – hvad skal man bruge fjender til, hvis man har sådanne venner? Så dette er en eksplosiv historie, som er meget erosiv. Jeg har ikke tid, så jeg er nødt til at gøre det meget kort.

Det, jeg vil have Dem til at gøre, er at absorbere denne utrolige strategiske situation, og vi må bevæge os med Schiller Instituttets styrker internationalt i samklang med det, Kina gør, og det, mange andre lande i det globale syd gør. Vi er nødt til at få det nye paradigme på dagsordenen. For det er meget klart, at den nuværende sikkerhedsarkitektur, hvor NATO er sat op imod Rusland med henblik på den kommende krig med Kina, som nogle siger vil finde sted senest i 2025; dette må stoppes. Eftersom en verdenskrig ville eliminere alle, ville der ikke være noget menneskeliv og intet dyreliv tilbage på planeten, hvis det kom til en atomkrig. Vi er nødt til at mobilisere os for at få en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som vil gøre det muligt for alle mennesker på denne planet at overleve. Jeg mener, at denne udvikling i Mellemøsten er et gigantisk skridt i den rigtige retning.

Nu har jeg skrevet disse ti principper, og nogle af jer har måske læst dem – og dem, der ikke har læst dem, vil jeg opfordre jer til at gøre det. Det er ikke det endelige ord for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, men det er et meget godt forsøg på at berøre de principper, som er nødvendige. Af tidsmæssige årsager vil jeg kun kort nævne dem. Det første princip, som en sådan ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal bygge på, er hvert enkelt lands absolut suverænitet, for uden den er der ingen deltagelse af den enkelte i styringsprocessen. Det kræver de fem principper for fredelig sameksistens.

For det andet skal den første opgave for en sådan alliance af alle suveræne nationer på planeten være en absolut forpligtelse til at fjerne fattigdom, underudvikling og sult for alle mennesker på denne planet. Derefter skal livet forlænges. Mange mennesker dør for tidligt på grund af mangel på mad og medicin. Så vi har brug for et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land. For det tredje har vi brug for universel uddannelse, for den eneste kilde til rigdom er det enkelte menneskes kreative sind, og derfor må det være hver enkelt stats opgave at udvikle de kreative kræfter hos alle mennesker i deres land og i verden.

Så har vi naturligvis brug for et kreditsystem, som kan finansiere alt dette. Vi har skrevet meget om, hvordan det skal gøres. Vi har brug for udvikling af infrastruktur på alle kontinenter, og derfor skal den nye silkevej blive til en verdenslandbro. Derefter har vi brug for flere teoretiske principper, for det er ikke nok blot at have programmatiske idéer, men der er faktisk brug for et filosofisk grundlag. Derfor har jeg sagt, at vi skal gå til Nicolaus af Cusas filosofi, fordi vi skal opdrage folk til tanken om, at der kun er én menneskehed, og at den Ene har en højere magt end de Mange. Derfor er vi nødt til at lære at tænke i Coincidentia Oppositorum – Modsætningernes sammenfald. Det er en længere diskussion, som vi kan have i Q&A.

Det næste princip er, at vi skal bevæge os væk fra geopolitik. Geopolitikken har været årsagen til verdenskrige i det 20. århundrede. Vi er nødt til at erstatte det med en ny sikkerhedsarkitektur. Derefter skal vi have en måde at løse konflikter på på videnskabelig vis. Den eneste måde at gøre det på er at bevæge sig væk fra meningstilkendegivelser, hvor alle siger: "Min mening er lige så god som din". Man må gå i den retning, hvor vi anvender det fysiske univers' love på livet på planeten med hensyn til økonomi, politik og socialpolitik.

Endelig må vi antage og gå ud fra den antagelse, at det er

menneskets natur, at mennesket iboende er godt. Og at alt ondt kommer af manglende udvikling, og at det derfor kan overvindes.

Dette er kun meget korte henvisninger. Det hele er en omfattende opfattelse, og jeg vil gerne have Dem til at studere den og hjælpe os med at sætte den på dagsordenen overalt. For vi har brug for en ændring til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som gennemfører disse punkter, og det kan kun lade sig gøre, hvis vi stormer universiteterne. Hvis vi får alle tænketanke i verden til at deltage, hvis vi får alle moralske mennesker i hele verden til at opføre sig som verdensborgere. Hvis vi gør alt dette, tror jeg, at vi står over for den mest spændende ændring fra en barbarisk verdensorden, hvor mange milliarder mennesker lider, til en verden, som virkelig er menneskelig. Og jeg opfordrer jer til at være de absolut aktive agenter for at skabe denne forandring.

AUKUS' krigshøge kredser om Stillehavet; "Verdensborger"-bevægelsen vokser

Den 9. marts 2023 (EIRNS) – Mandag den 13. marts mødes statsoverhovederne fra USA, Storbritannien og Australien i San Diego, Californien, for i egenskab af "AUKUS-partnerskabet" at konferere om "sikkerhed i Stillehavet", hvilket indebærer krigsførelse mod Kina og Rusland. Højt på San Diego-dagsordenen står ubåde – fremstilling og udstationering af mange flere ubåde i Stillehavet.

AUKUS – Australien, UK (Storbritannien) og USA – er Det

globale NATO's Stillehavs-koncession, som på den anden side af kloden opretholder den ukrainske stedfortræderkrig mod Rusland, der knuser Ukraine, ødelægger Europa og en stor del af verden og i processen truer med Tredje Verdenskrig.

Det seneste eksempel på dette vanvid kommer fra et uformelt møde den 7.-8. marts mellem EU's forsvarsministre, hvor de drøftede, hvordan de skulle rekvirere flere militære forsyninger, især ammunition, til Ukraine til en værdi af 2 milliarder euro, på et tidspunkt hvor deres nationale økonomier er ved at falde fra hinanden. Ukraine er ved at løbe tør for ammunition. EU-ministrenes plan er at få 15 våbenfabrikanter til at producere ammunitionen, ligegyldigt med alt andet. EU's udenrigsminister, Josep Borrel, der er berygtet for sine bemærkninger fra en anden planet, anbefalede, at nationerne skulle tømme deres ammunitionslagre for Ukraine og fylde dem op i fremtiden. Når alt kommer til alt, sagde han, er EU's "medlemsstater, heldigvis for dem, ikke i krig, så de kan vente [på leverancer af ny ammunition] ... Jeg kan ikke se faren. Hvorfor er det farligt?" Han rådede EU's nationale repræsentanter til at opretholde "en krigsmentalitet", og dermed vil de nok kunne finde en måde at producere på.

I den virkelige verden er millioner af mennesker på gaden på grund af det økonomiske sammenbrud i Europa. I Frankrig demonstrerede mere end 3 millioner den 7. marts; mange fortsætter, og den 11. marts bliver endnu en dag med storstrejke. I Grækenland er masseprotesterne fortsat i de store byer og i hele landet over den ødelæggelse af deres nation, som kom til udtryk i den dødbringende togulykke den 28. februar. I Holland vil en demonstration af landmænd den 11. marts bringe 5.000 traktorer til Haag for at kræve, at regeringen stopper sin politik for lukning af landbruget. Bemærk: borgmesteren i Haag truer med at inddrage militæret, hvis bare to traktorer dukker op.

Under disse omstændigheder er ledelsesinitiativer altafgørende

for at bringe NATO-regimet til ophør – herunder forsøget på at indføre “krigsøkonomi” – og for at iværksætte foranstaltninger til at genoprette produktionen og betingelserne for udvikling. Dette var opfattelsen af missionen blandt deltagerne i den direkte internationale diskussion, der fandt sted i går i den ugentlige briefing i nyt format den 8. marts af Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, hvor hundredvis af deltagere fra mange lande deltog. <https://www.youtube.com/watch?v=3GmuAYoKd0Q>

En indsats i USA med direkte international indvirkning er den opildnende effekt af at kræve medlemmer af Repræsentanternes Hus til regnskab, ved at insistere på at de amerikanske styrker skal trækkes ud af Syrien. Den 8. marts fik lovforslaget H.Con.Res. 21, en genbekræftelse af Kongressens kompetence med hensyn til krigsbeføjelser, 103 ja-stemmer og 321 nej-stemmer. Selv om foranstaltningen mislykkedes, er de enkelte lovgiveres afstemningsresultater nu tydelige, så dette er begyndelsen og ikke afslutningen på sagen. Hovedsponsoren for resolutionen, rep. Matt Gaetz (R-FL), sagde i dag til internetsitet Intercept: “Syrien er mit førstevalg. Vi tager en tur rundt i verden. Vi tager måske til Yemen. Vi kan gøre stop i Niger. Vi kan gøre stop i Sudan. Måske ender vi i sidste ende i Ukraine.”

Medsponsorerne af Rage Against the War Machine Washington og lignende demonstrationer den 19. februar meddelte i dag, at de påbegynder “Operation Warhawk Removal”.

Zepp-LaRouche talte i denne uges dialog om mange aspekter ved verdenssituationen, herunder det økonomiske sammenbrud og faren for atomart holocaust. Hun sagde: “Vi er nødt til at have en diskussion om, hvordan vi kommer ud af dette. Jeg har foreslået, siden Ukraine-krigen startede i februar – vi har haft konferencer i Schiller Instituttet siden april – at der er et presserende behov for en ny international sikkerhedsarkitektur og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne for hvert enkelt land på planeten. Jeg har

foreslået ti principper for, hvordan en sådan ny arkitektur kan organiseres. Og jeg mener, at det er yderst påtrængende, at vi får en international diskussion om: Er den menneskelige art i stand til at undgå Tredje Verdenskrig – som denne gang ville blive atomar, og ingen ville overleve den – og kan vi udforme en orden, der giver mulighed for overlevelse og velfærd for alle nationer på denne planet?”

Invitationen er hermed udsendt til den næste internationale konference i Schiller Instituttet den 15. april.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Deltag i kampen mod de sanktioner, der dræber Syrien

Den 5. marts 2023 (EIRNS) – Fra en artikel i denne uges Executive Intelligence Review.
https://larouchepub.com/other/2023/5007-earthquake_shows_why_us_syria.html

Den 4. marts (EIRNS) -Efter jordskælvene med en styrke på 7,8 og 7,5, der ramte Tyrkiet og Syrien den 6. februar, og som dræbte op mod 6.000 syrere og flere end 40.000 i Tyrkiet, er den anglo-amerikanske politik for at bruge økonomiske sanktioner til at pålægge Syrien folkemorderiske vilkår, genstand for øget bevågenhed. De kommende uger kan blive afgørende for denne belejrede nations overlevelse.

I løbet af det seneste årti er NATO's krigsparti blevet stadig

mere frustreret over sin manglende evne til at påtvinge den syriske regering et "regimeskifte". Det ærgrede dem, at deres bestræbelser på at inddrage Obama-administrationen i en "varm krig" mod Syrien i 2013 blev afværget af den russiske præsident Vladimir Putins diplomati. Den neokonservative/neoliberale standardtaktik med at fremme ekstremistiske grupper i en given nation for at destabilisere dens regering, som f.eks. at nære ISIS/ISIL og al-Nusrafronten (Jabhat Fatah al-Sham) i Syrien, er også mislykkedes.

For at straffe Syrien for ikke at have tabt den amerikansk sponsorerede stedfortræderkrig, som begyndte i 2011, vedtog den amerikanske kongres den såkaldte "Caesar Syria Civilian Protection Act" af 2019, hvilken blev underskrevet som lov af præsident Donald Trump. Den sanktionerer bevidst enhver person eller gruppe, der deltager i økonomiske aktiviteter, som ville muliggøre en genopbygning af Syrien i kølvandet på krigen. (Se EIR, 17. februar 2023, "Earthquake Shows Why U.S. Syria Sanctions Must Be Overturned", <https://larouchepub.com/other/2023/5007-earthquake-shows-why-u-s-syria.html>.)

"Caesar-sanktionerne" har effektivt forhindret nødhjælp i at nå frem til Syriens borgere efter jordskælvene. På dagen for jordskælvene, for en måned siden, udsendte Schiller Instituttet en erklæring med titlen " Brug denne tragedie som en mulighed for at ophæve alle sanktioner mod Syrien", hvori der bl.a. stod følgende:

"Denne situation konfronterer os som vestlige nationer med vores ansvar for at opretholde de værdier, som vi hævder at værne om. Vil vi fortsætte med at anvende de foranstaltninger, som vi udmærket ved har ført til ufattelige lidelser, ulykker og uskyldige menneskers død? Eller vil vi omsider træffe beslutningen om at ophæve disse kriminelle sanktioner?" (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/02/07/statement-by-the-schiller-institute-on-the-earthquakes/>)

Den følgende dag udsendte Mellemøstens Kirkeråd en lignende erklæring, hvori det opfordrede til at ophæve sanktioneerne, "så sanktioneerne ikke udvikler sig til en forbrydelse mod menneskeheden".

(<https://www.oikoumene.org/news/middle-east-council-of-churches-and-wcc-calls-on-the-international-community-for-emergency-aid-urges-lifting-sanctions-on-syria>)

En mangeårig embedsmand fra USA's udenrigsministerium kvitterede med et bemærkelsesværdigt frækt indlæg i Washington Post, der blev offentliggjort den 9. februar under titlen: "Don't Lift Sanctions on Syria To Help Earthquake Victims" (ophæv ikke sanktioneerne mod Syrien for at hjælpe jordskælvsofre). Den 9. februar udsendte det amerikanske finansministerium også "Treasury Issues Syria General License 23 To Aid In Earthquake Disaster Relief Efforts", som hævdede at være en 180 dages fritagelse fra sanktioneerne. Men den opretholder sanktioneerne mod enhver privat part, der måtte vove at transportere hjælpende materialer eller overføre midler.

Kirkernes Verdensråd har sammen med FN's ansvarlige for Menneskerettighederne offentligt erklæret, at sanktioneerne stadig hæmmer nødhjælpsarbejdet og genopbygningen efter jordskælvet, og har krævet, at de ophæves helt. FN's administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, karakteriserede situationen i Syrien som en "katastrofe oven på en katastrofe" med henvisning til de seneste 12 års borgerkrig. Han understregede, at det haster med at øge fødevareleverancerne til Syrien "gennem alle ruter – uden nogen begrænsninger".

Schiller Instituttet har afholdt demonstrationer fra den 18. februar til den 4. marts i Los Angeles og New York City. Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat for New York, orienterede tilhørerne om behovet for at stoppe USA's krigsførelse mod Syrien og hele det globale NATO-angreb.

Den 21. februar deltog stifter Helga Zepp-LaRouche, tidligere leder af hærens strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i Virginia, oberst Richard H. Black (pensioneret), den malaysiske menneskerettighedsaktivist Chandra Muzaffar og de uafhængige journalister Vanessa Beeley i Damaskus og Marwa Osman i Beirut i et Schiller Institut-forum med titlen "Syriens sanktioner må ophæves". Ordstyrer Dennis Speed beskyldte anglofæren for at "anvende jordskælvet som et våben".

Kongressens ledelse reagerede på denne mobilisering, men kynisk, med House Resolution 132 den 27. februar, fuld af "betragtninger" om sympati for jordskælvsofrene og støtte til nødhjælpsarbejdet, men som i virkeligheden konkluderede følgende:

"Assad-regimet har på beskæmmende vis misbrugt jordskælvet til at kræve ophævelse af USA's sanktioner, idet det fejlagtigt har hævdet, at sådanne sanktioner forhindrer hjælpearbejdet... Det er besluttet, at Repræsentanternes Hus ... indtrængende opfordrer Biden-administrationen til at forblive engageret i beskyttelsen af det syriske folk, herunder ved at gennemføre Caesar Syria Civilian Protection Act of 2019" – fastholdelse af alle sanktionerne!

I denne uge vil Schiller Instituttet være i Kongressen for at presse på for modtrækket hertil, den 21. februar House Concurrent Resolution 20 af Rep. Matt Gaetz fra Florida, som bemyndiger fjernelse de 900 amerikanske tropper, der har været til stede i Syrien siden 2015, og som der skal stemmes om i de kommende to uger. Deltag i mobiliseringen for denne resolution og samarbejd med Schiller Instituttet for at afslutte sanktionerne, og de endeløse krige. (<https://www.congress.gov/bill/118th-congress/house-concurrent-resolution/20/text>)

Nok om smitsomme vrangforestillinger: Undersøg Nord Stream-afsløringerne

Den 23. februar 2023 (EIRNS) – Er der en kirkegård for
vrangforestillinger?

Kan derivater, det vil sige spil på sidevæddemål, erstatte
landbrug, produktion, energiproduktion osv. som grundlaget for
en befolknings overlevelse? Kan en parasit bestå for evigt,
idet den fortærer og ødelægger sit eget hjem? Hvor går
kræftsygdomme hen, når organismerne er udslettet og ophører
med at fungere?

Verden er fuld af smitsomme vrangforestillinger i disse dage:
Historien om Ukraine begyndte den 24. februar 2022, den
russiske aktion for et år siden var "uprovokeret", kinesiske
balloner stjæler vores dyrebare efterretningshemmeligheder, og
det mest gældstyngede land i verden har holdt de midler, der
skal dække forpligtelserne til folkets sociale understøttelse,
helliget, væk fra hullet på 31,5 trillioner dollars. Og, ja,
så er der den ubegribelige bombning af Nord Stream-
rørledningerne i september sidste år.

Statsoverhovedet, præsident Biden, havde meddelt, at USA ville
bringe Nord Stream-rørledningen til ophør, hvis Rusland ikke
gjorde, som vi forlangte. Rørledningerne blev derefter
ødelagt. Landene langs rørledningen hævder, at der fandt
sabotage sted – men det ser ud til, at alle af "nationale
sikkerhedshensyn" eller lignende årsager pådrager sig et
kollektivt hukommelsestab. På en eller anden måde er det
umuligt at undersøge Seymour Hershs påstand om, at der under

militærøvelsen BALTOPS22 var amerikanske dykkere og norske både udsendt med det formål at placere bomberne i området. Her har vi en erfaren, pålidelig journalist, der har bevist sin integritet, og han bliver fordømt af en talsmand for udenrigsministeriet, Ned Price, med en helt anden baggrund. Den ene siger: "Her er detaljerne i historien, gå på opdagelse", den anden siger: "Jeg sagde jo, at det ikke er hændt – vov ikke at undersøge det".

For nylig rapporterede Seymour Hersh om en gruppe af amerikanske efterretnings- og sikkerhedseksperter, som han siger er villige til at berette om en beskidt arbejdsgruppe, der involverede den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan, forsvarsminister Lloyd Austin, udenrigsminister Antony Blinken og nr. 3 i udenrigsministeriet, viceudenrigsminister Victoria Nuland, som i december 2021 planlagde at bombe Nord Stream-rørledningerne. Historien og dens betydning behandles på Schiller Instituttets konference i dag, "Investigate Nord Stream Revelations": Stop Nuclear World War III!" (https://www.youtube.com/watch?v=_9roLUHoEi4)

Men den umiddelbare pointe er, at Seymour Hersh er gammeldags. Han forventede ikke at det ville være let for ham at berette sin historie, som han gjorde. Han blev ikke nervøs, når en sådan national historie bliver ignoreret af de etablerede mediers bøhmænd. Han gik videre og talte til ikke-statslige medier. Det ser ud til, at Hersh med sin anden øjenåbner, der blev offentliggjort i går – at CIA og Norge ikke kun var samarbejdspartnere i sabotagen af rørledningerne, men også samarbejdede i de hemmelige operationer, der fremprovokerede Vietnamkrigens katastrofe – forventede, at han selv ville være nødt til at komme med et par uddybende påstande, før tavshedens sammensværgelse blev brudt.

I denne uge gav formanden for Kongressens Komité for tilsyn og Ansvarlighed, James Comer, nogle af de samme personer, Lloyd Austin, Antony Blinken og USAID's Samantha Power, 14 dages frist fra nu af, til at udlevere alle optegnelser om 113

milliarder dollars i penge og materiel, som er blevet leveret til Ukraine i løbet af det sidste år. Han forventer at finde et spor af korrupsion hos Kiev-styret. Repræsentant Matt Gaetz (R-FL) har fremsat en privilegeret resolution i henhold til den såkaldte War Powers Act om at trække alle amerikanske tropper ud af Syrien, hvilket yderligere kræver en afstemning om 16 dage. De to medformænd for Kongressens Defense Spending Reduction Caucus, Reps. Barbara Lee (D-CA) og Mark Pocan (D-WI), introducerede deres "People Over Pentagon Act" for at flytte 100 mia. dollars fra forsvarsbudgettet til andre programmer. Gaetz, Lee og Pocan identificerer alle udtrykkeligt deres fælles fjende som det "militærindustrielle kompleks". Hvad ville bringe disse repræsentanter for "højre" og "venstre" ind i en fælles kamp, andet end den samme ledelsesmæssige kvalitet, som førte til fredsdemonstrationen den 19. februar ved Lincoln Memorial med sådanne tidligere så forskellige kræfter?

Smitsomme vrangforestillinger kan uden tvivl få fat i sunde organismer og gøre ikke så lidt skade. Men et liv med utrættelig sandhedsformidling og tilstrækkelig dybt rodfæstet optimisme – nok til at tillade ægte humor og latter over de fjollede tåbeligheder, der kan fange os – kan meget vel sende illusioner på kirkegården. For det kan godt være, at det moralske univers er vidtstrakt, men det bøjer sig mod retfærdighed. At antage noget andet betyder en kort vej til atomar udslettelse.